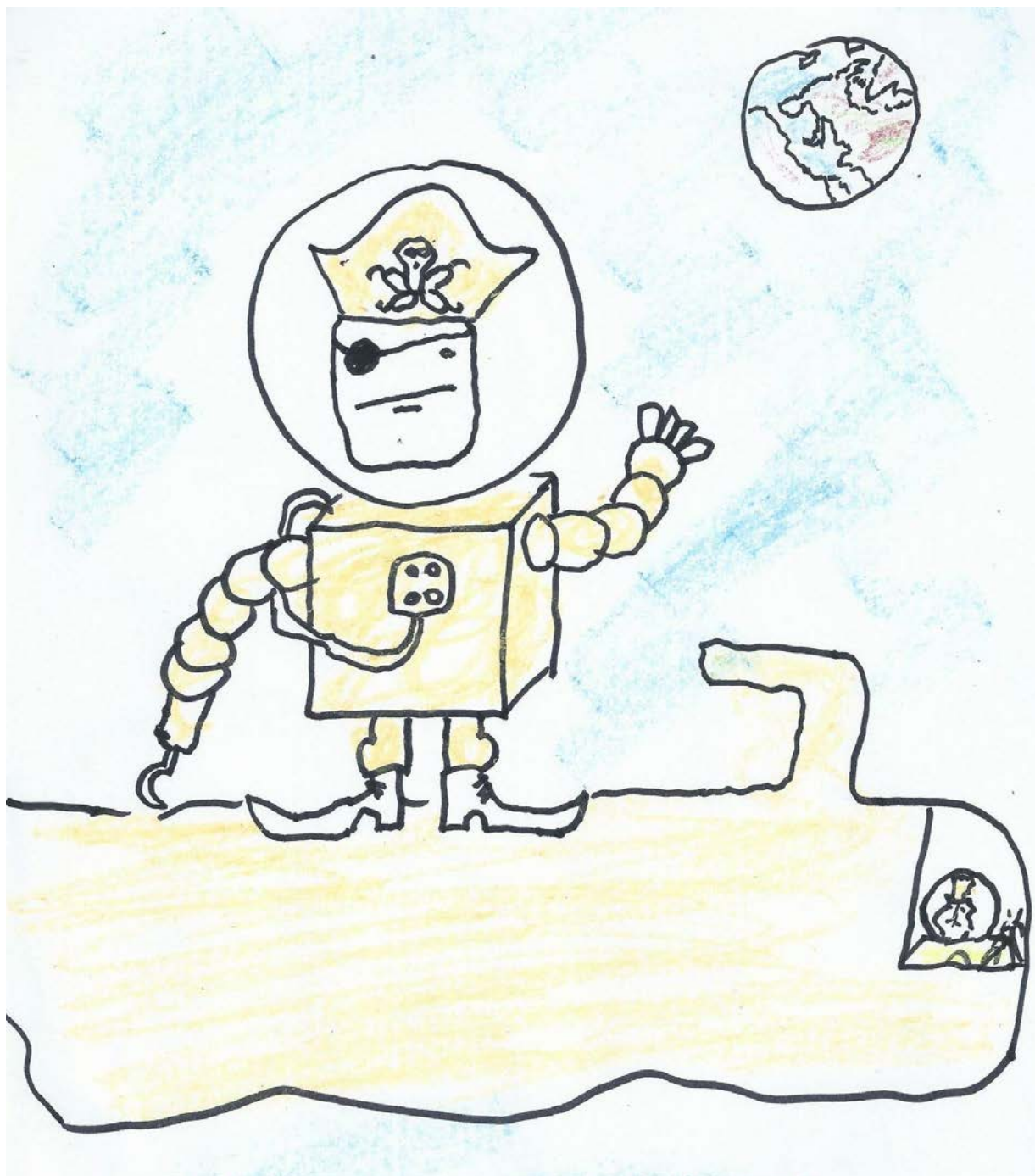

RUMPIRATER

Musical 2016

Om den ultimative klimaforandring – Står vores verden til at redde??

RUMPIRATER, meget kort:

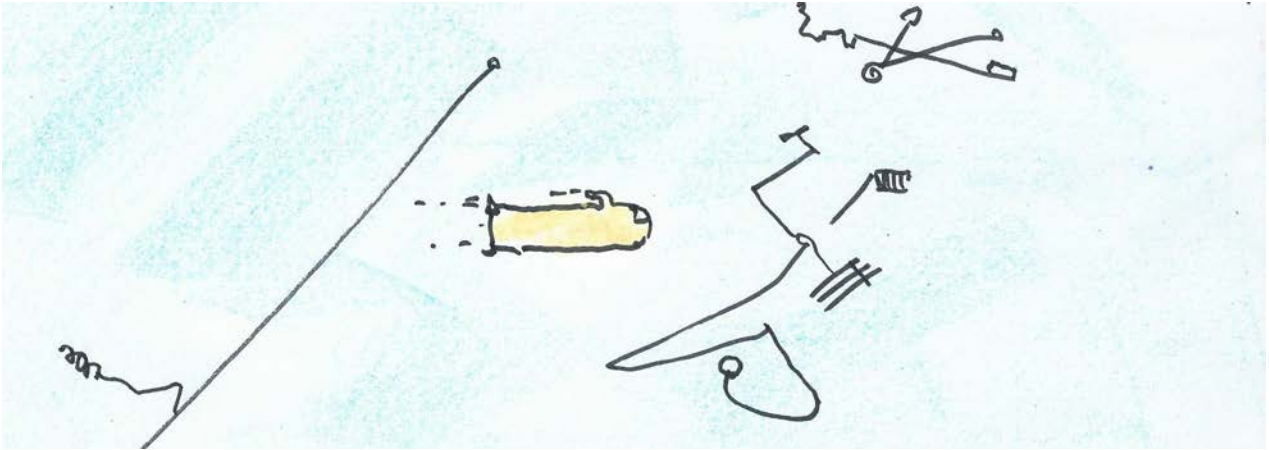
Første og andenstyremand, rum-piraterne, Ståle Crom & Nikkel Line er på jagt efter en beboelig planet de kan stjæle. Sammen med deres hær af en-øjede pirater, som har muskler af metal, lander de på Jorden med deres flyvende (rum)skib, som oven i købet også kan bruges som undervandsbåd.

Krogen til Jorden skulle efter sigende befinde sig på det dybeste hav under det lille ø-rige Khantarillerne, hvorpå der kun bor kanonstærke pygmæer i alt for store jakker. Rundt om øerne svømmer og flyver de smukkeste havfruer.

For at undgå de stærke pygmæer blander sig i missionen, flytter piraterne umærkeligt Khantarillerne om på den anden side Jorden. Pygmæerne er først ved at dø af kulde, senere bliver det vildt varmt. De længes efter deres normale klima. Men kan de nå at komme hjem før det er for sent???

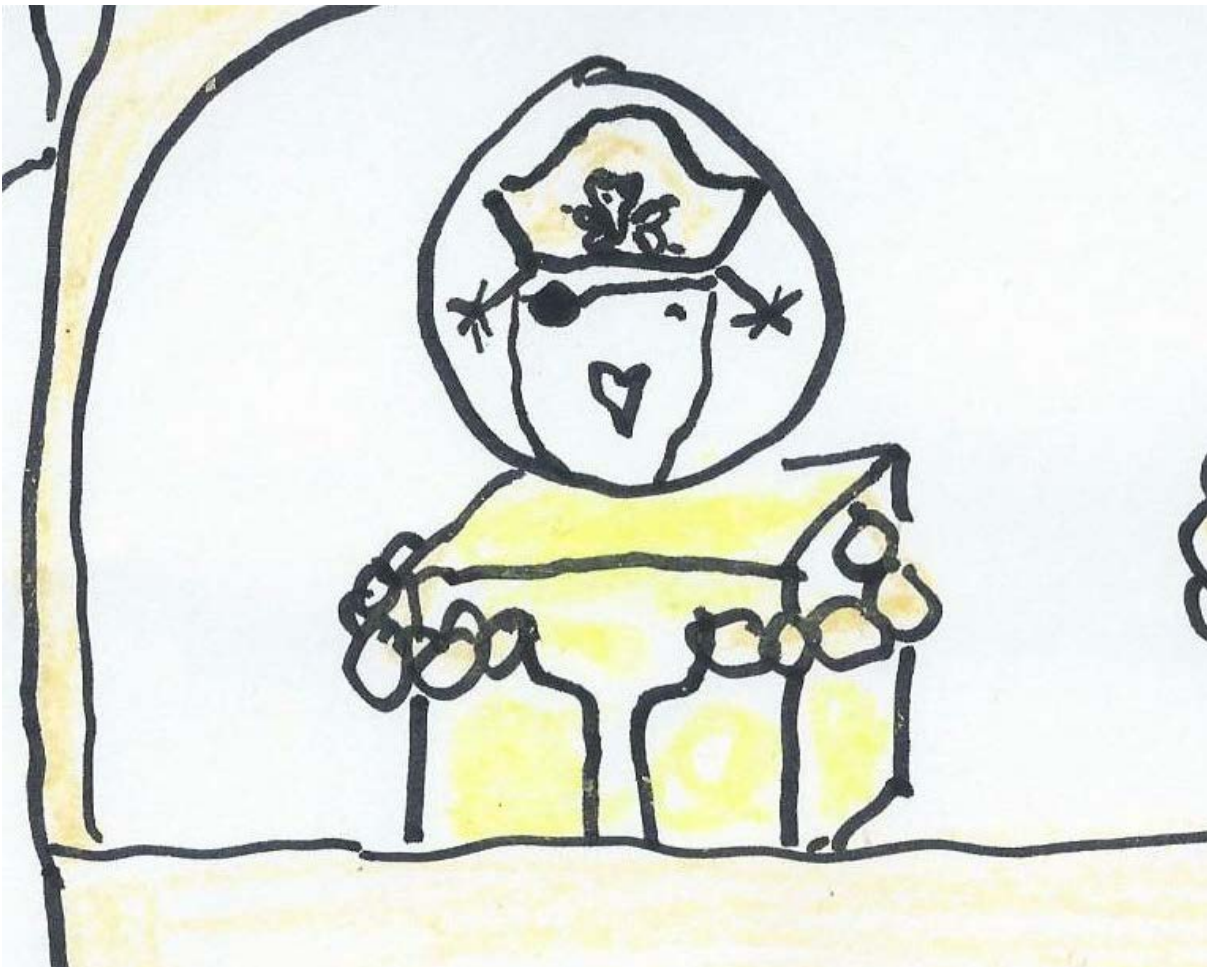
En science-fiction musical om den ultimative klimaforandring. Står vores verden til at redde??

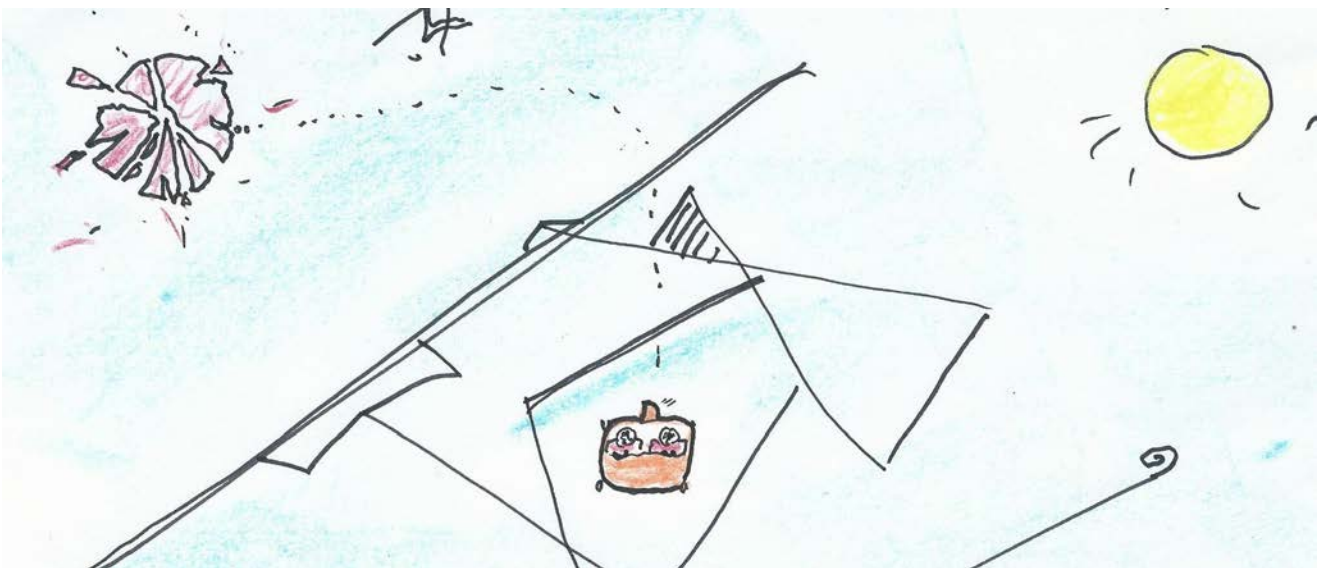
Rumpiraterne havde været på farefuldt togt ude i rummet. De elskede at stjæle fra andre planeter, især guld sølv og ædelstene men også uranstænger stod i høj kurs. Alle former for blik gad de ikke. Affaldet efterlod de i rummet. Det blev til rumskrot som fløj rundt til alle sider. Det var ikke ufarligt.

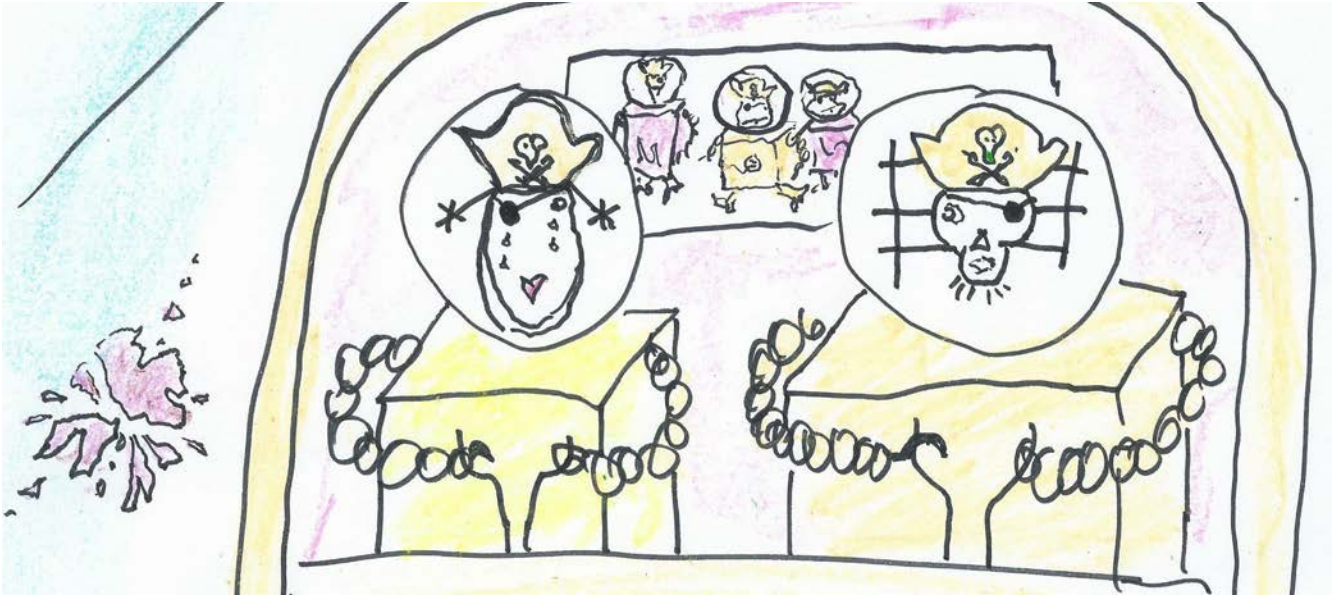
”Pas på... rumskrot forude” råbte styrmanden Nikkel-Line

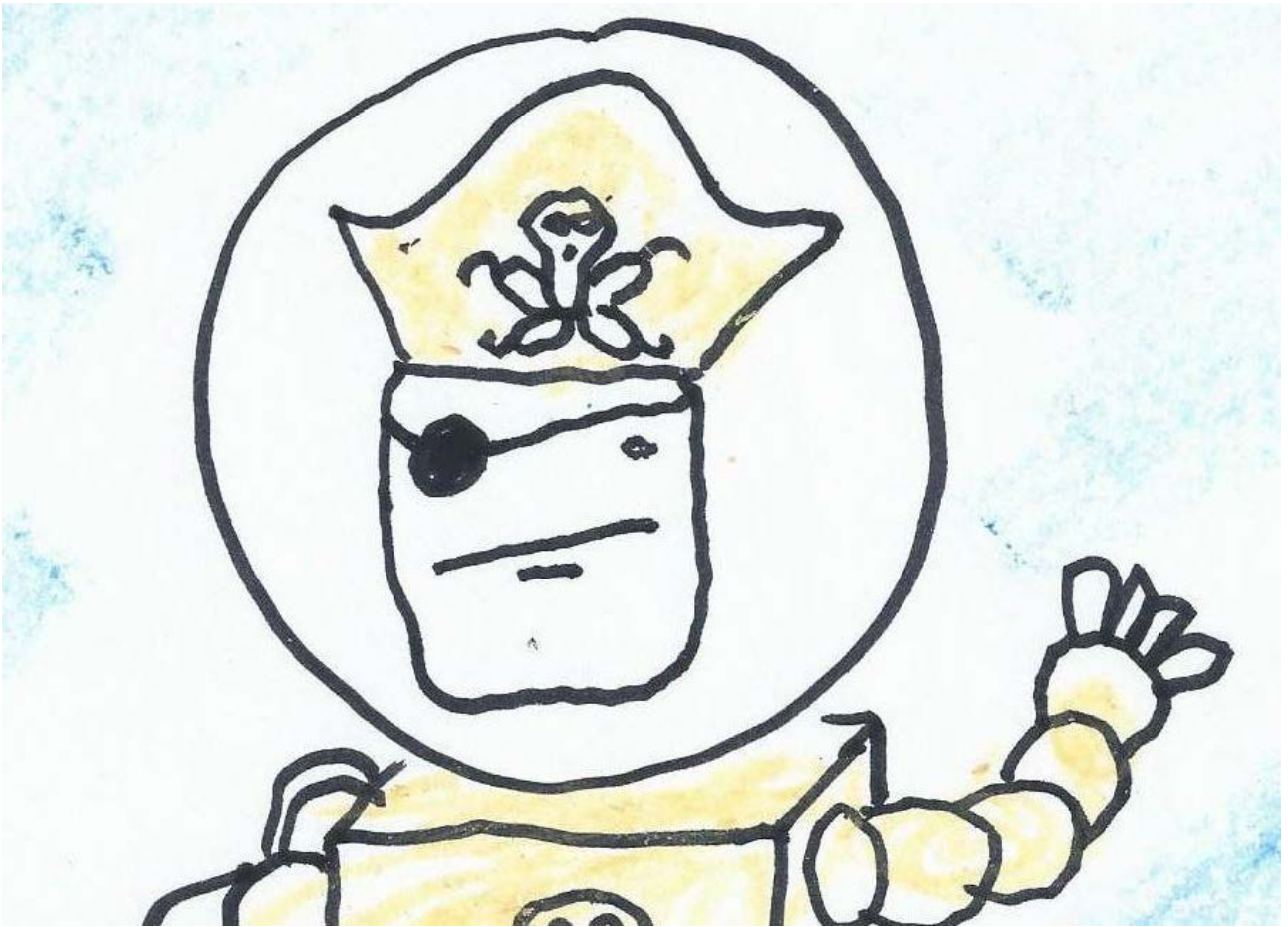
På vej tilbage til Piratos, deres hjemplanet, så styrmændene pludselig noget uhyggeligt. Piratos eksploderede for øjnene af dem.. De kaldte på de andre rumpirater.

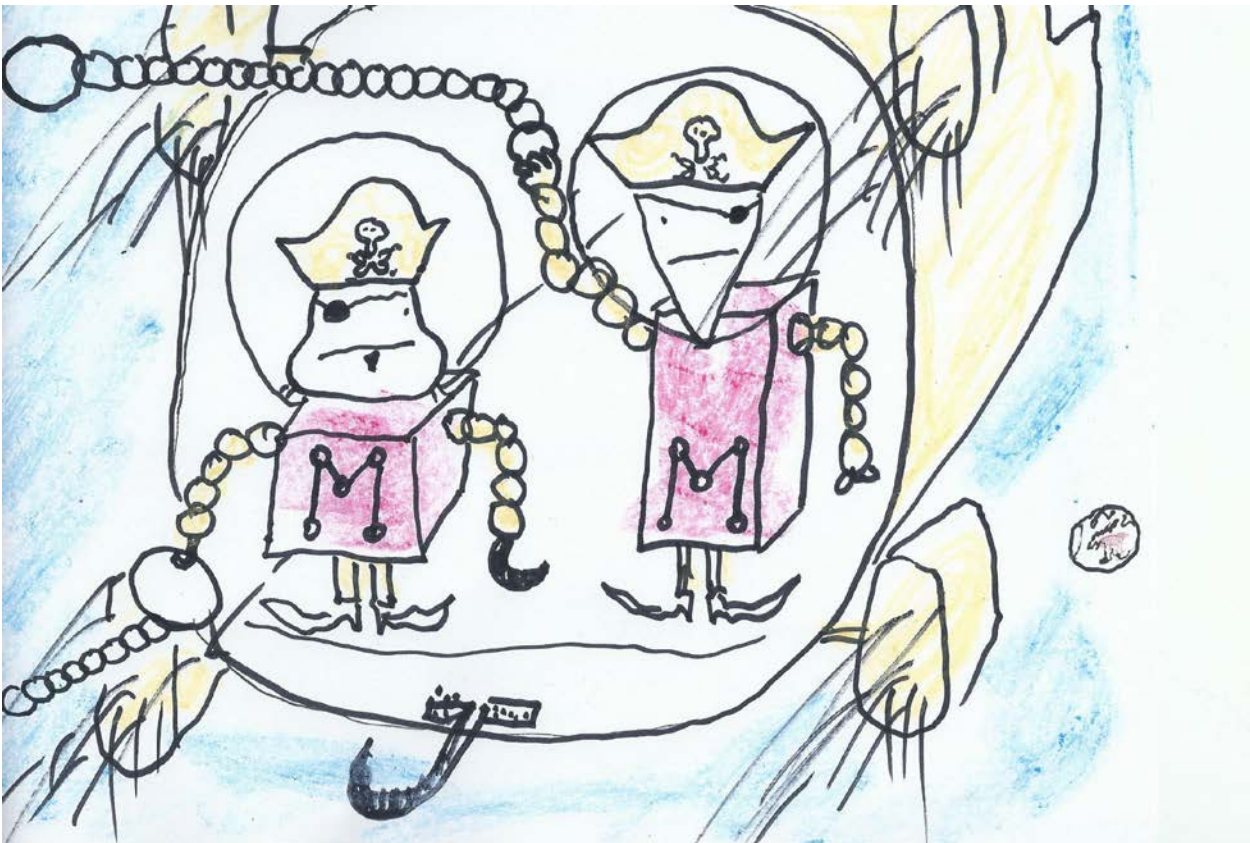
”Åh nej, Vi har stjålet for mange bomber....Nu har vi ikke noget sted hvor vi kan gemme tyvekosterne...”
sagde 2. styrmanden Uran-X.
Nikkel-Line kneb en lille tåre; ”Øvv..Der mistede jeg lige 3 tons diamanter.....”

Vi må finde en planet vi kan stjæle med hjem som erstatning for vores gode gamle Piratos. Helst en planet med masser af metal, Start kernekraft-motorerne...fuld kraft frem”, kommanderede kaptajnen, Ståle-Crom

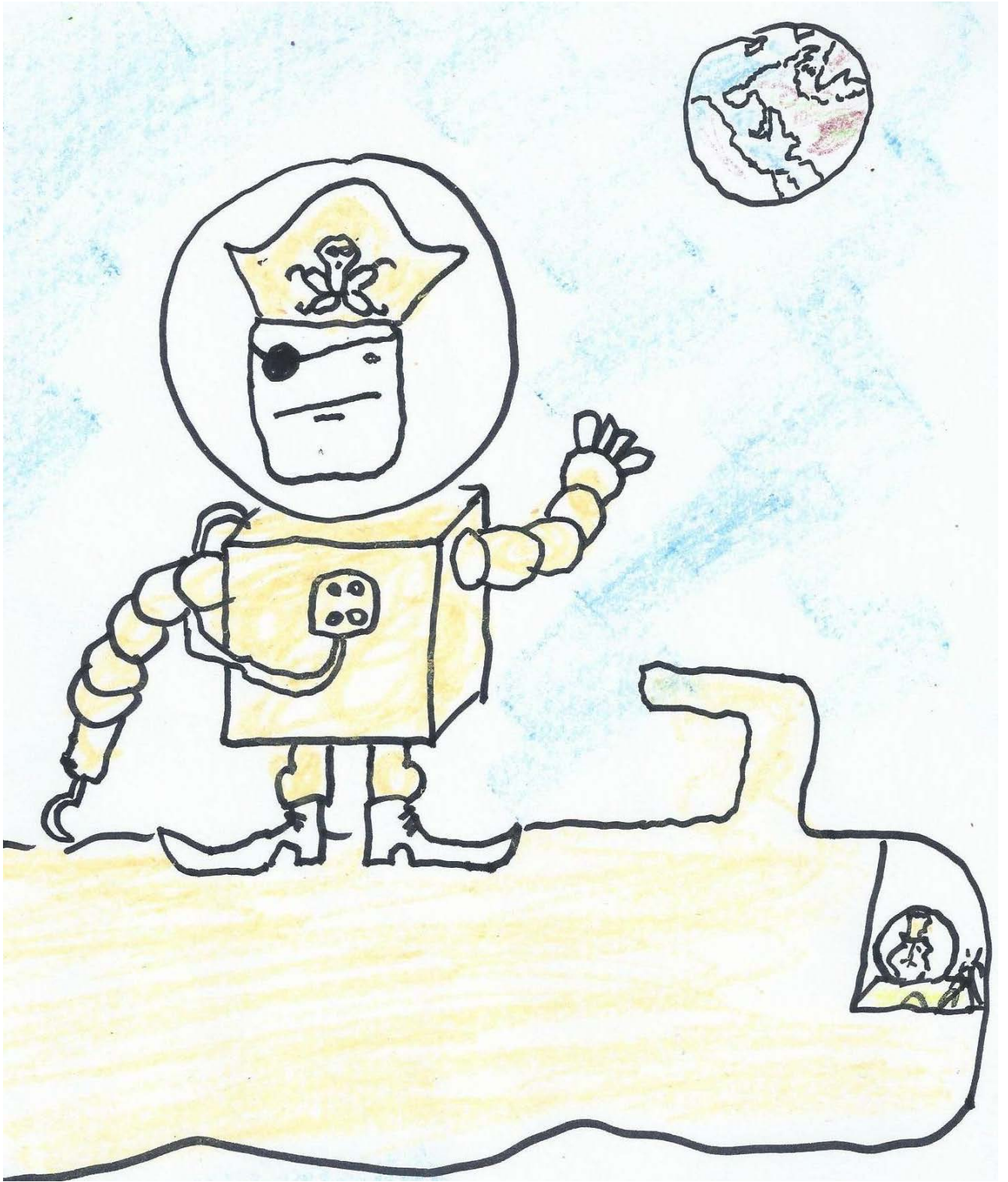

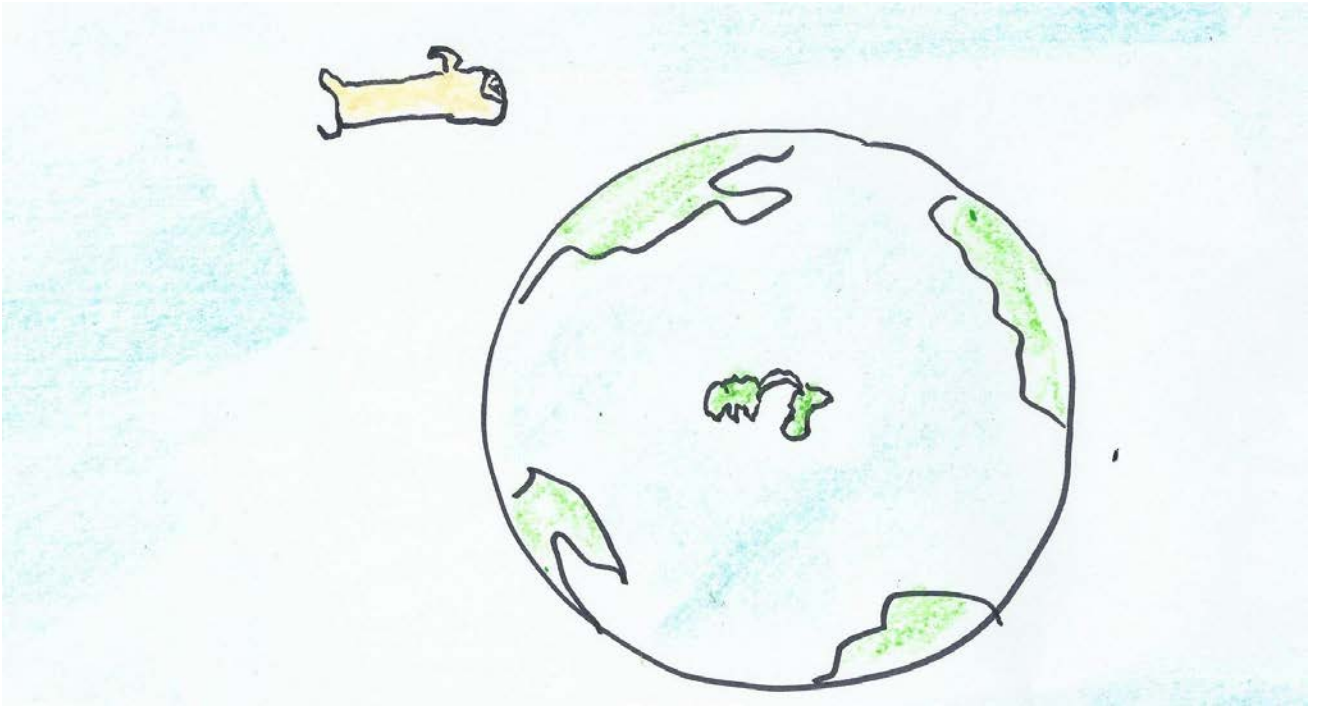
Rummatroserne, Torben-Klo og Iron-Lasso smilede skælmst og råbte til kaptajnen: ”Anhængertrækket tip-top..., og vi har 30.000 km kæde med..... Selvom rumskibet fløj med raketfart turde de godt stå alleryderst på bagsmækken. De elskede at lege med metal-lasso, og mærke suset, når galakserne fløj forbi....

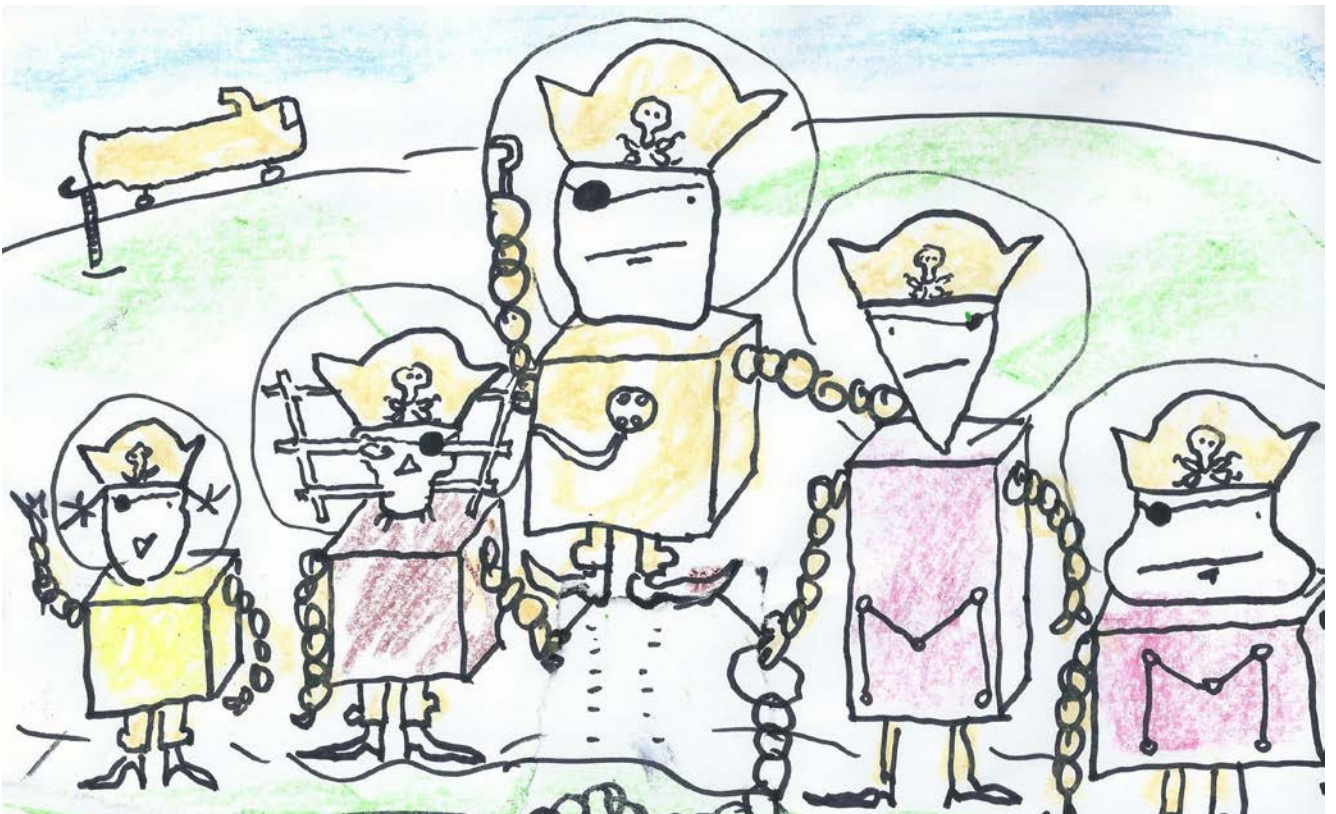
”Sænk farten,...Interessant planet forude...”

Rumskibet fløj rundt om Den Blå Planet også kaldet Jorden. "Lad os finde et øde sted hvor vi kan arbejde uforstyrret". Lige midt i et kæmpe ocean lå 2 isolerede øer forbundet med en kæmpe bro. Øerne kaldte jordboerne for Khantarillerne.

”Mon kloden er værd at stjæle??... lad os se efter....”

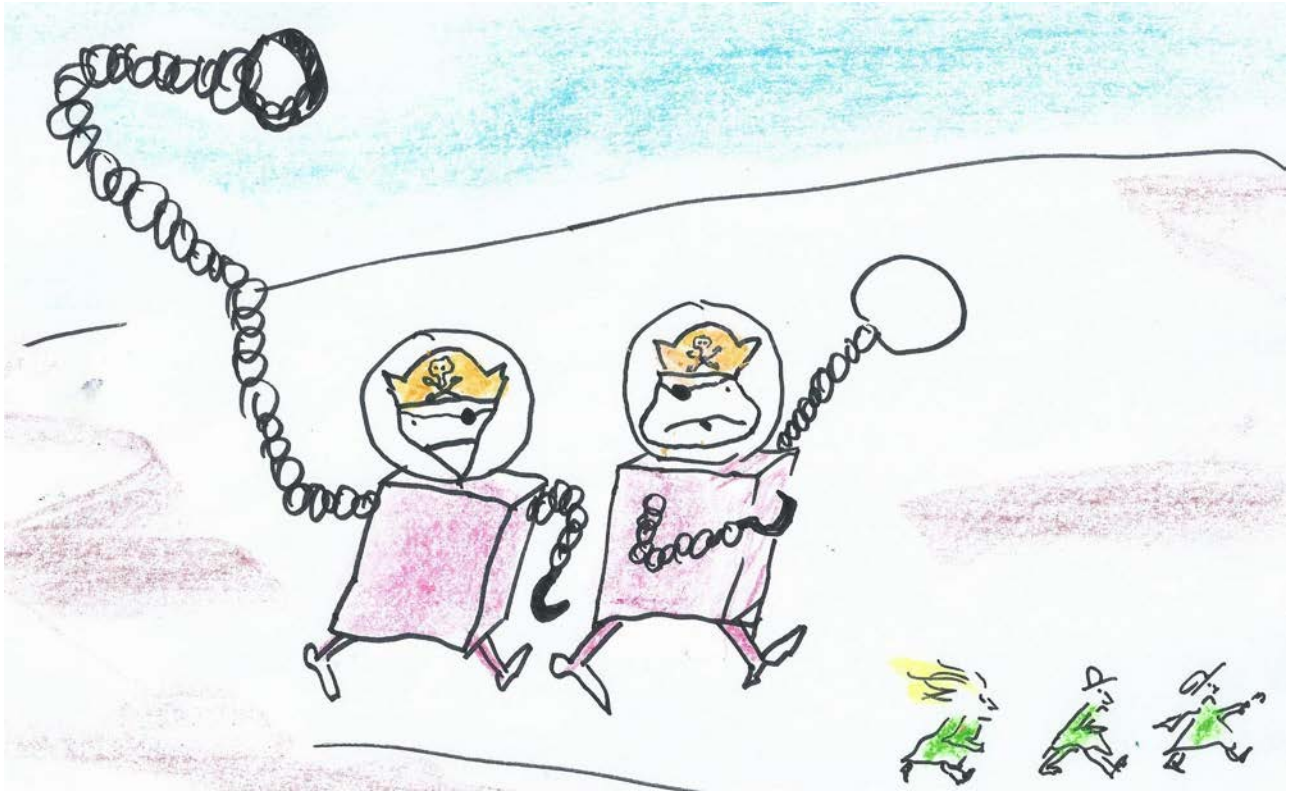
De 5 rumpirater Nikkel-Line, Uran-X, Ståle-Crom, Iron-Llasso og Torben-Klo landede på Khantarillerne og gik ud af rumskibet. Ståle Crom hoppede af glæde ”Her er tilpas øde.... Og sikke små væsner der løber rundt derovre på legepladsen...”

”Her bliver nemt at stjæle... men hvad siger metal-detektoren, er der metal på Den Blå Planet ?”

”Ja masser” svarede Torben-Klo ”Okay, så skal vi bare have fundet krogen til Jorden... spørg de små væsner”

Iron-Llasso og Torben-Klo gik over mod legepladsen. Børnene blev helt vildt skræmte da de så rumpiraterne og flygtede til alle sider. "Stop" råbte piraterne men pygmæ-børnene løb så hurtigt deres små pygmæ-ben kunne spæne. PygMette havde opdaget faren sent og løb sidst fra stedet. Iron-Llasso kastede sin tonstunge metalkæde og ramte hende i ryggen.

Hun tumlede omkuld og skreg så det gjorde ondt i ørerne "Avvv....."

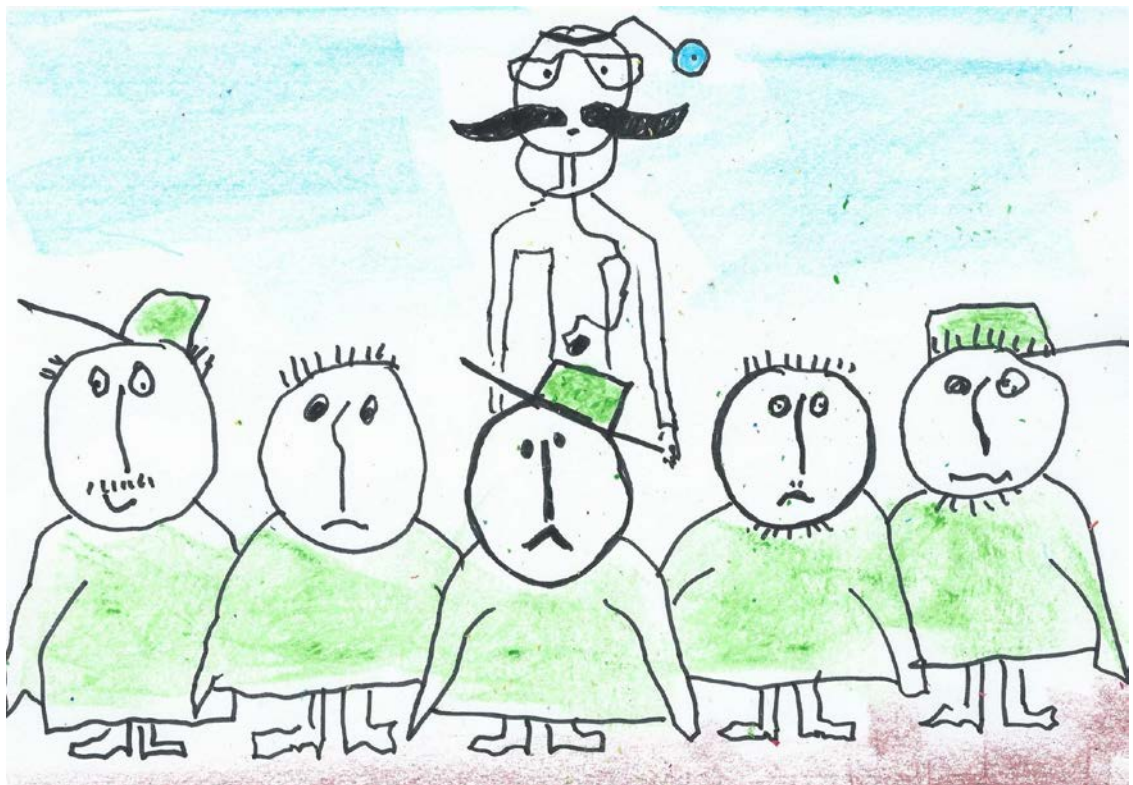
PygMette lå ubevægelig på ryggen, blodet flød i stride strømme. Iron-Llasso lænede sig ind over hende.
"Hvor er KROGEN til Jorden???"

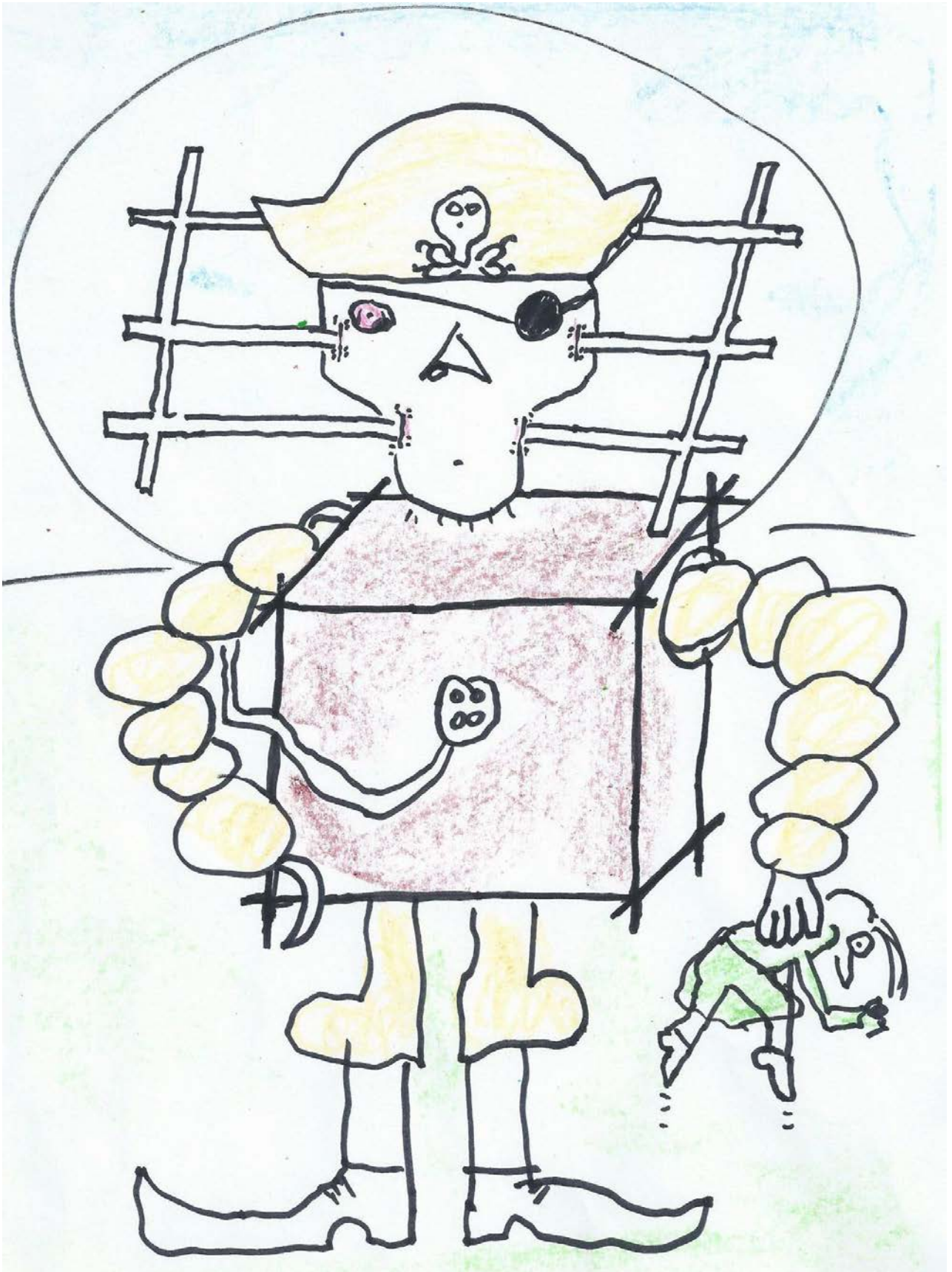
PygMette troede hun skulle dø. "Under broen...."

Iron-Llasso drejede hovedet og fik øje på kæmpebroen, En Klumpfisk, højere end de højeste højhuse svømmede netop under broen sammen med en havfrue med vinger. De legede sammen og havde ikke hørt PygMettes nødråb, men det havde Mindste-Mand, verdens mindste mand, som også var verdens stærkeste mand. Han var far til PygMette. Han kaldte på sine næsten lige så stærke venner. Den 2 meter høje Dr. Däne fra Danmark var midt i en operation, så han havde ikke tid, men alle pygmæ-mændene gik straks til angreb.

Den første de mødte var Uran-X. Han holdt et lille pygmæ-barn fast i metal-grabben og så frygtelig ud.

Han blev dog hurtigt overmandet og lagt ned. Så angreb pygmæerne Torben-Klo og Iron-Llasso

"Av hold op.... Av la'vær' Flyt Jer... Iron-Llasso... hjælp...."
Men Iron-Llasso var tumlet omkuld,... lagt ned af de stærke pygmæer. Også kaptajnen, Ståle-Crom mærker pygmæernes vrede. Mindste-Mand kravlede op mod struben får fat i nogle ledninger og rykker til..

"Avv hold op,...Av la' vær,... det gør ondt....

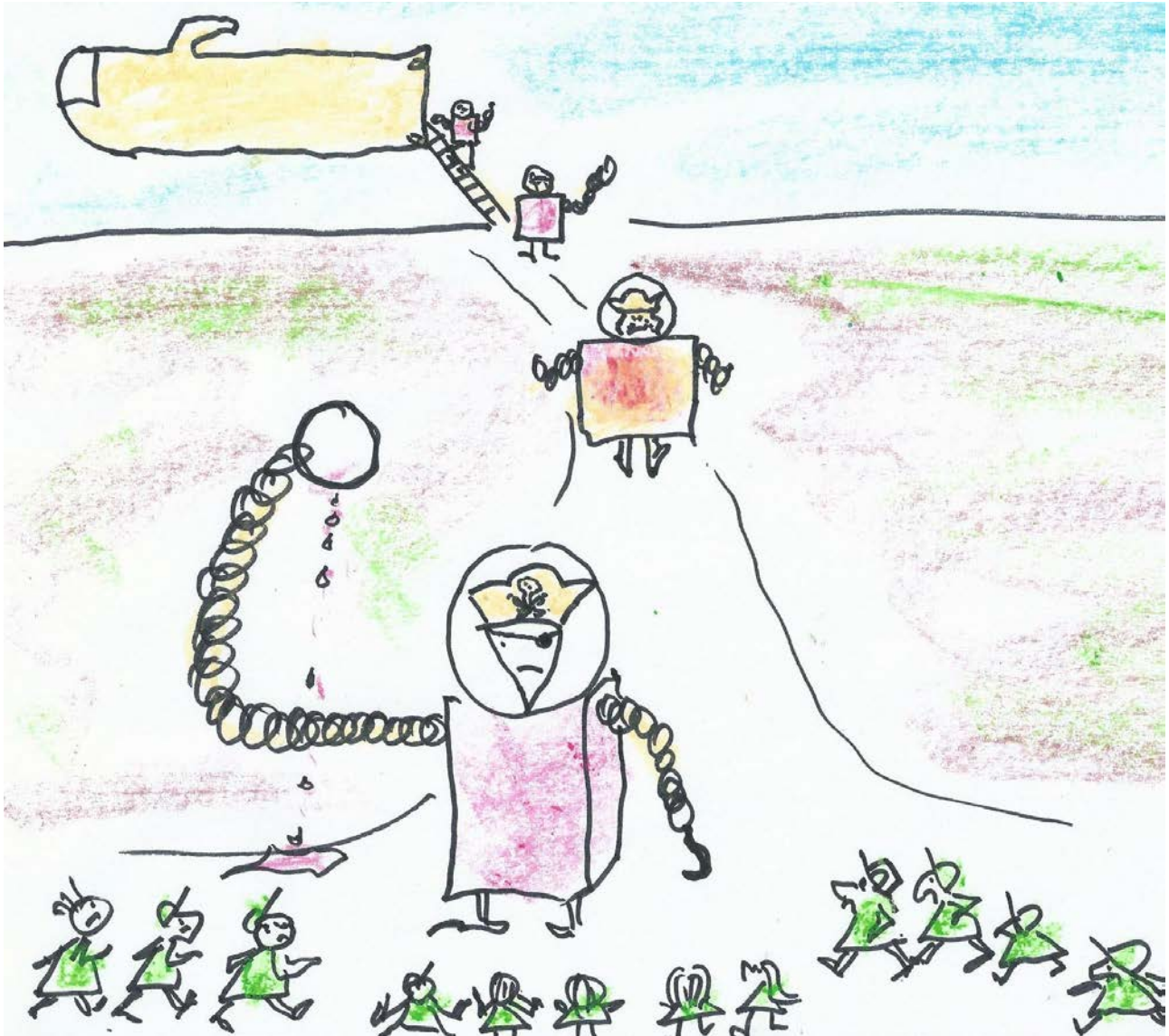
"Tror du ikke det gør ondt på PygMette, måske hun har brækket ryggen?". Rødt metalblod sprøjtede ud fra ledningerne. "Avvvv...stop,..... vi skal nok lade være med at stjæle Jeres planet,....stop...." "På æresord?

"Ja på æresord"

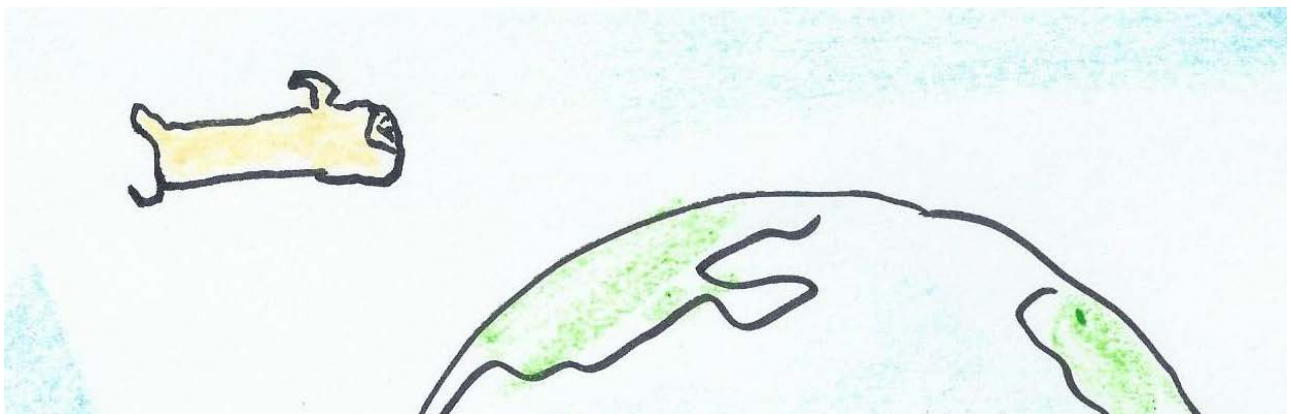

"Forsvind og kom aldrig tilbage.

"Jaja, slap af.. avv, jeg skal lige have fikset ledningerne"

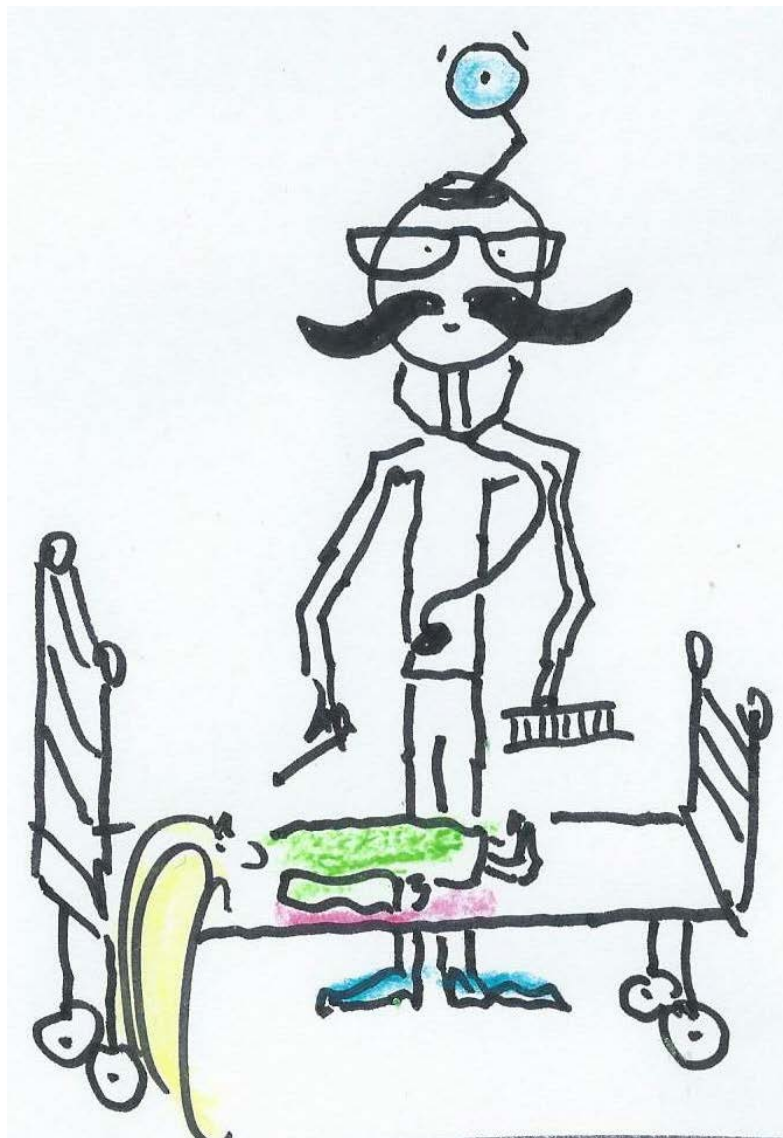

Iron-Llasso hævede metal-lassoen og havde lyst til at brække ryggen på en af de voksne pygmæer, men han turde ikke. Ståle-Crom råbte efter ham. ”Kom nu Iron- Llasso, de er for stærke” Alle piraterne flygtede op i rumskibet og fløj væk....

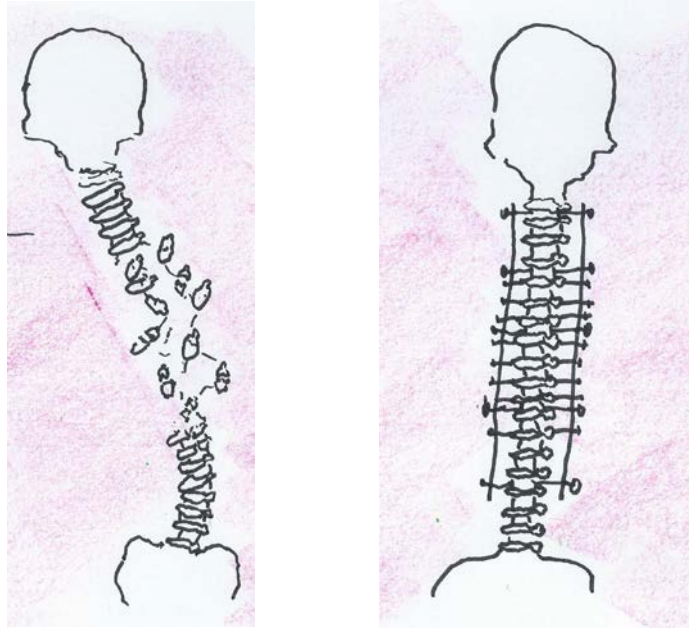

Farmand kom tidsnok til at se sin lille PygMette blive båret ind i Ambulancen. De kørte med fuld udrykning hen til hospitalet hvor de blev modtaget af den høje Dr. Däne, Han var kendt som en meget dygtig læge, ja alle pygmæerne så op til ham.

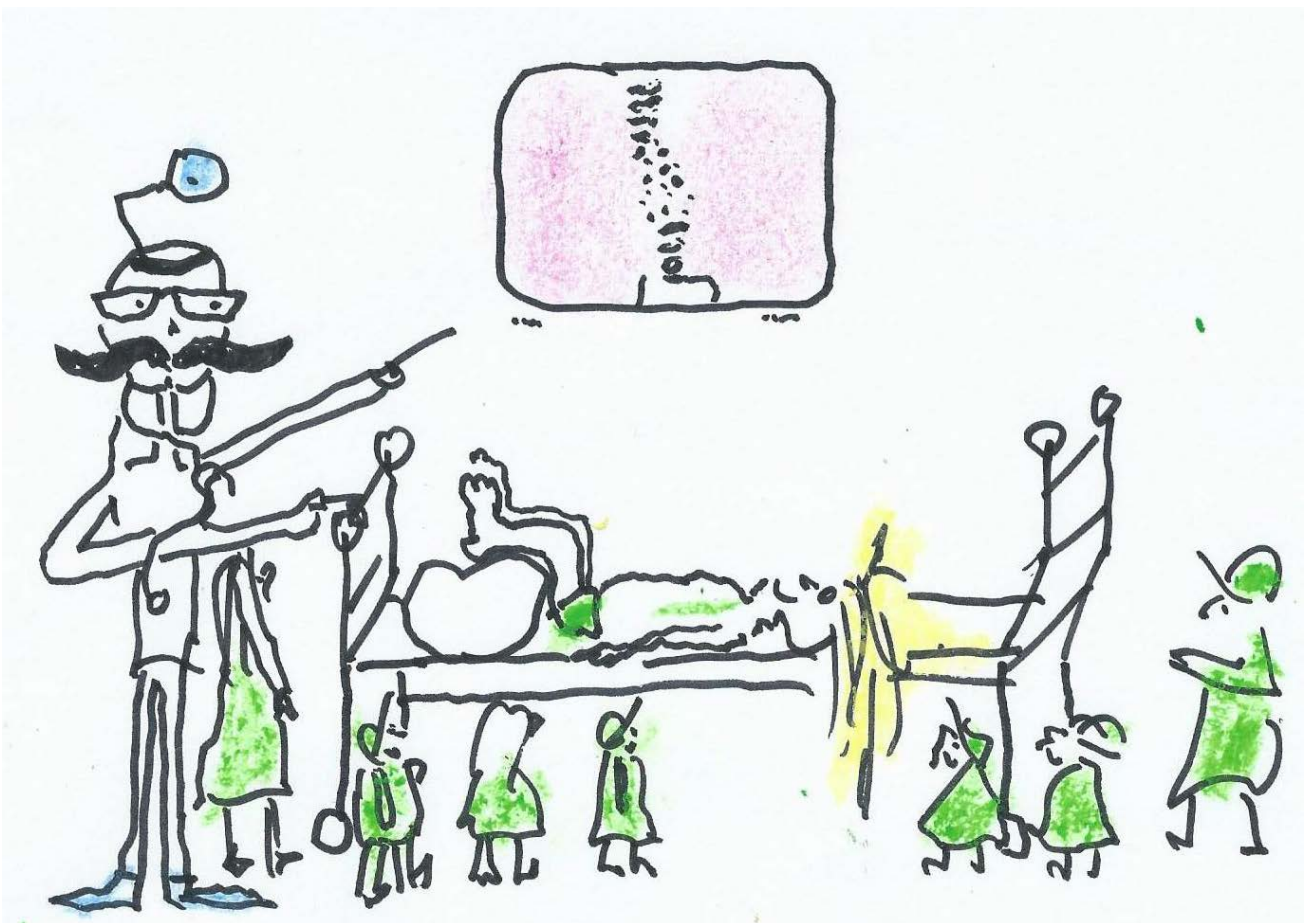

Dr. Däne gik straks i gang med at operere PygMettes brækkede ryg. Hvis han rystede på hånden ville pigen ende sine dage i en rullestol. Rygsøjlen var helt knust. 14 timer senere var han endelig færdig, "Pyhh..sikke en omgang"

Næste dag da PygMette vågnede op fra narkosen fik hun besøg af børnehaven og 2 pædagog-medhjælpere.. Dr. Däne kom ind og viste billeder af rygsøjlen før og efter operationen. Rygsøjlen blev holdt sammen af stål, marvsøm og skruer på kryds og tværs. ”Godt det ikke er mig... har du mange smerter PygMette” spurgte et barn

”Joo” svarede hun. Hendes mor, Fru Mindste-Mand, snøftede og tørrede øjnene. Hendes far sad og rystede over hele kroppen. Dr. Däne smilede; ”Du skal træne dine muskler meget,...så kommer nervetrådene langsomt i orden.... Træning i vand er det allerbedste...men nu skal du prøve at gå på krykker ud til toilettet” ”Allerede?”” Ja” ”Avv, det gør ondt””Kom nu, du kan godt ”

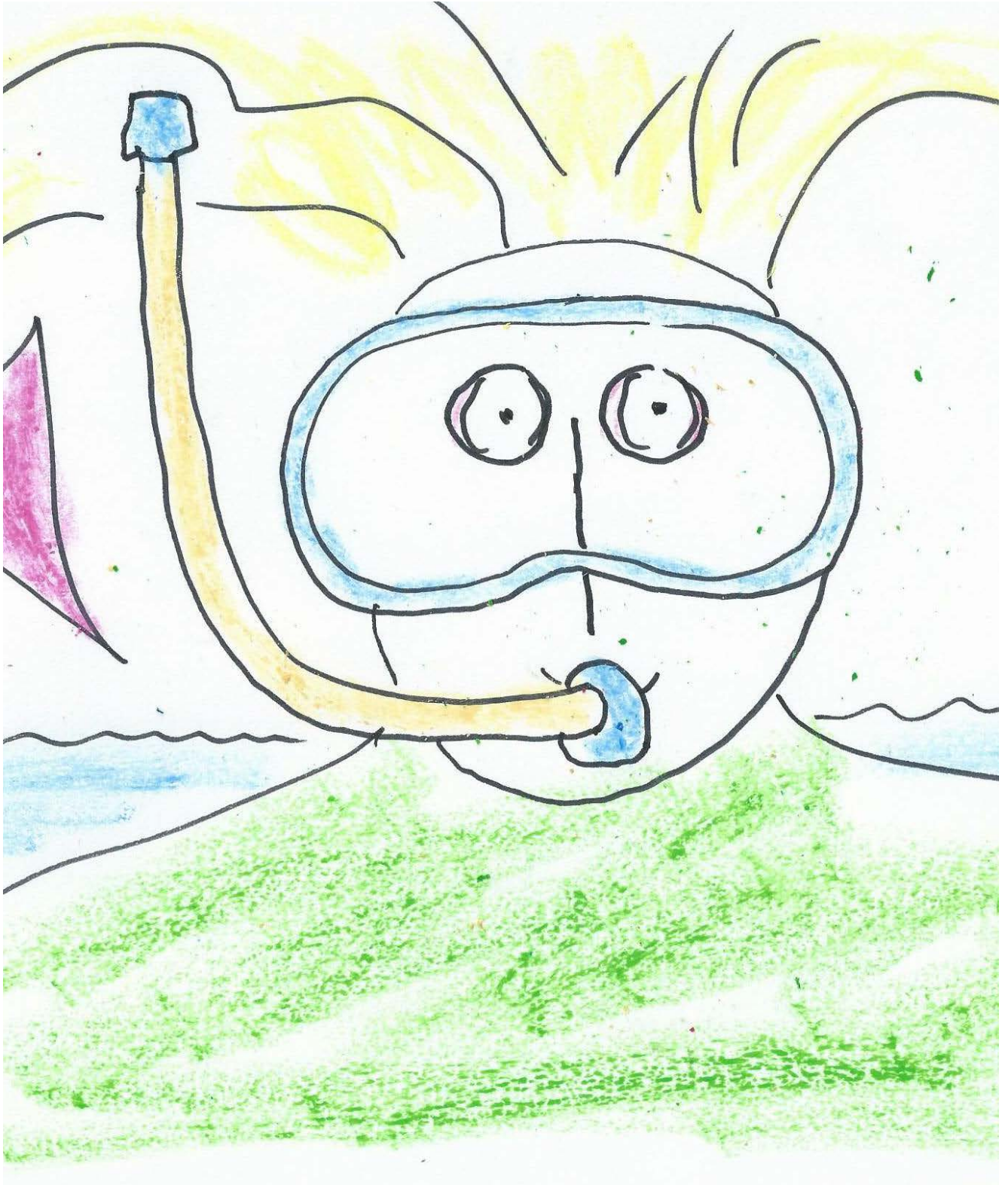
PygMette vaklede ud på toilettet. Selvom hun havde fået masser af smertestillende medicin, gjorde det vildt ondt. Hendes forældre trøstede hende. Det så ud som om det gjorde ligeså ondt på dem. Men allerede næste dag smilede hun”Se... nu går det meget godt”

De smukke havfruer med vinger der holdt til ved kysterne var søde og hjælpsomme. PygMette's far, skyndte sig ned til stranden og spurgte den første havfrue han mødte. "Vil du hjælpe med at få vores datters ryg god igen. Vil du gi' hende nogle ture i vandet?" "Ja...Selvfølgelig...",

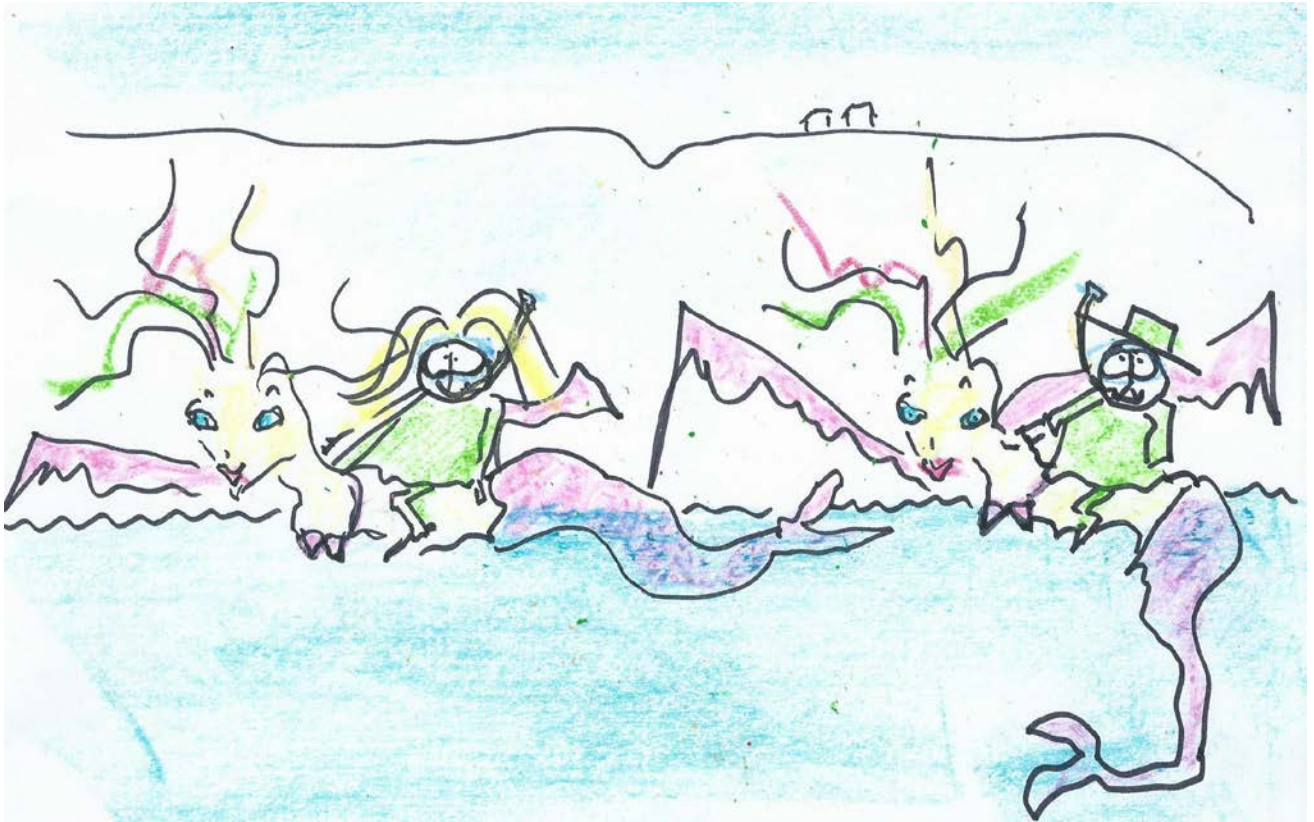

PygMette var meget spændt på hvad der nu skulle ske. Hun fik snorkling-udstyr og Mindste-Mand hjalp hende med at komme op på ryggen af en de smukke havfruer... Så var hun klar

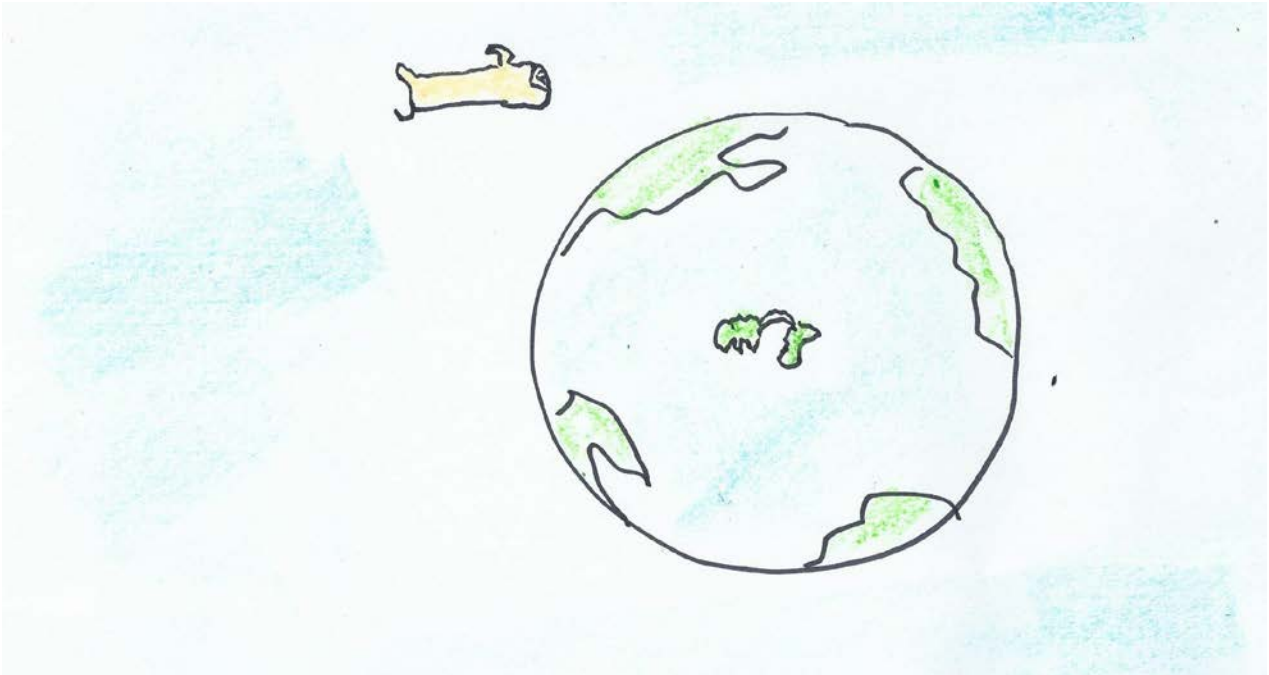
Hendes far vinkede fra kysten. "Pas på ryggen, PygMette""Jaja far" De svømmede forsigtigt fra land."Måske din far også vil prøve at snorkle. Vil du det?""Øhhh ..ja" "Straks landene den næste havfrue foran Mindestemand. Korallrevet var fyldt med spændende fisk i mange farver. En lille gul var på vej op i hatten."Hov-hov"

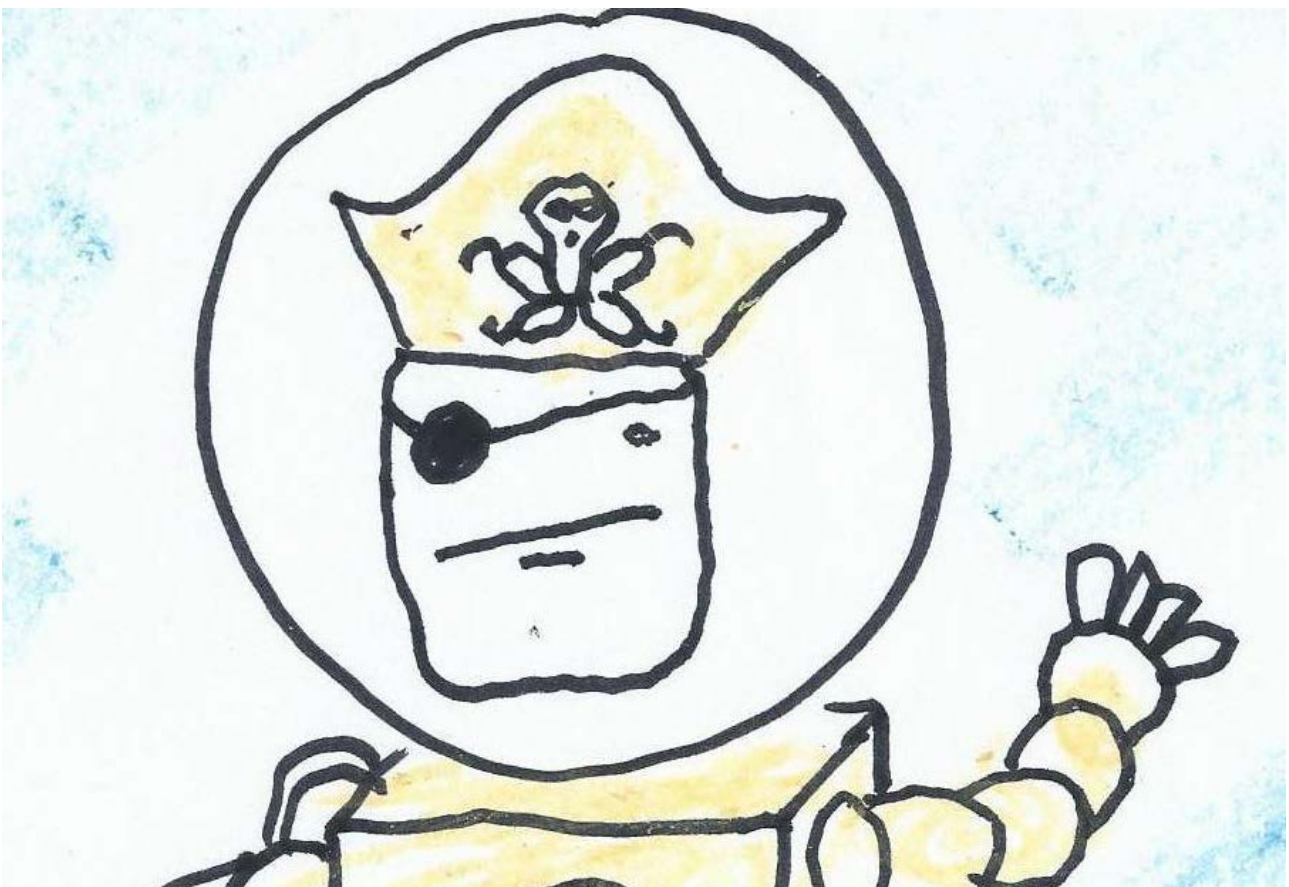

De svømmede en lang tur, langt væk fra kysten. "Tør du dykke PygMette?" "Ja" "Okay så dykker vi"
"Woww ...hvor er det spændende" Havfruerne svømmede vildt hurtigt. De så 1000-vis af fisk.. Hun havde næsten glemt hun havde ondt i ryggen.

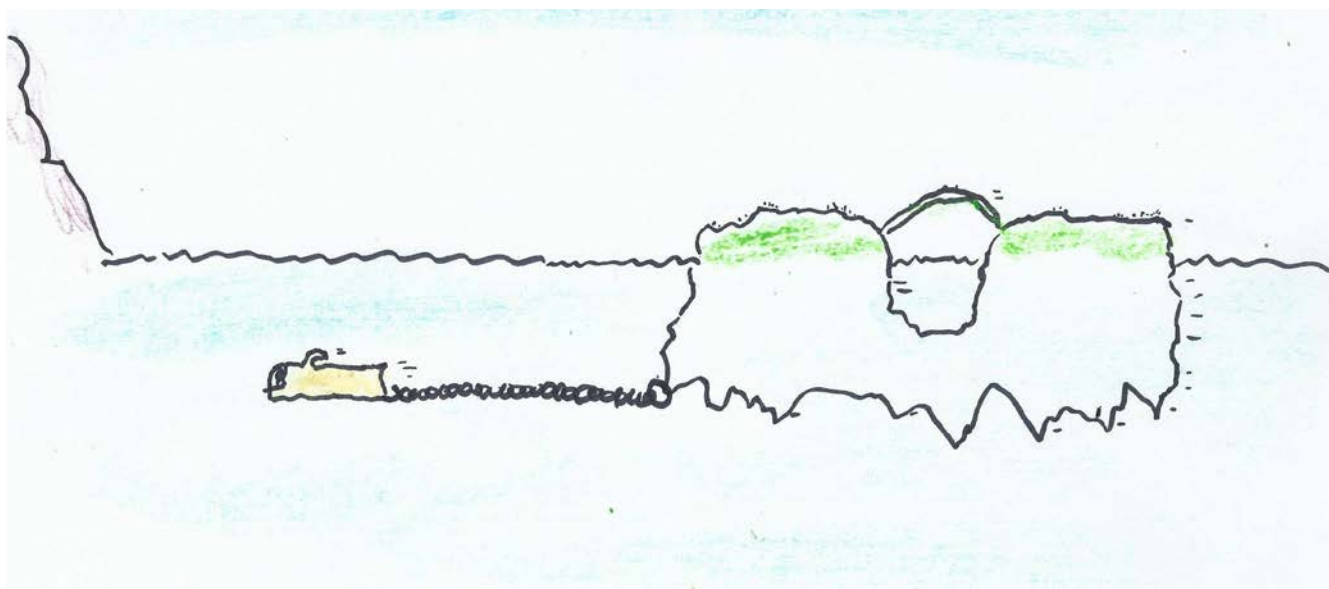

Hovsa.... Rumpiraterne var ikke flygtet alligevel....., de kredsede stadig rundt om Jorden

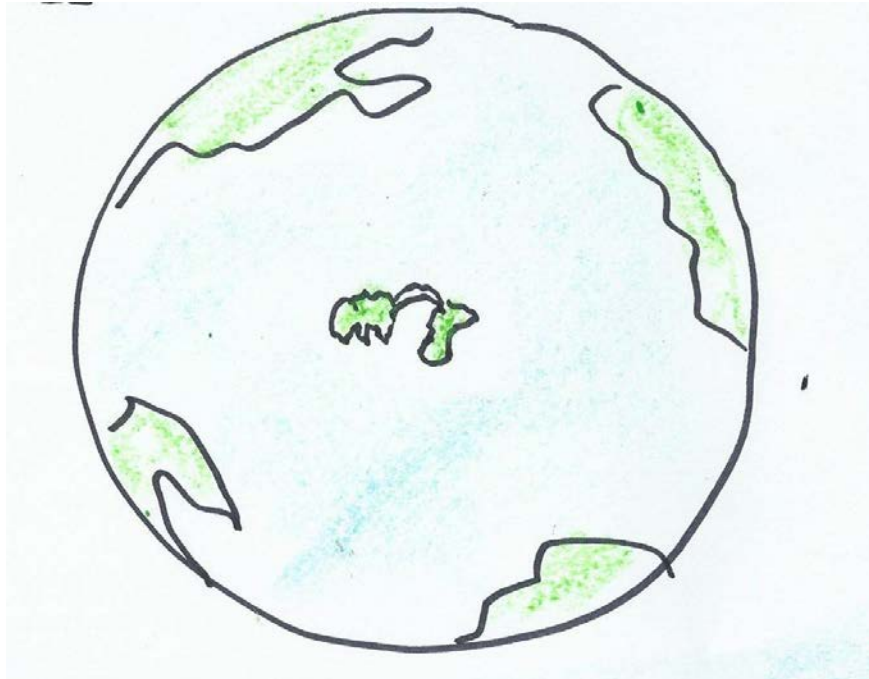

Kaptajnen klukkede; "Hohoho.." Han havde lagt en ny plan.

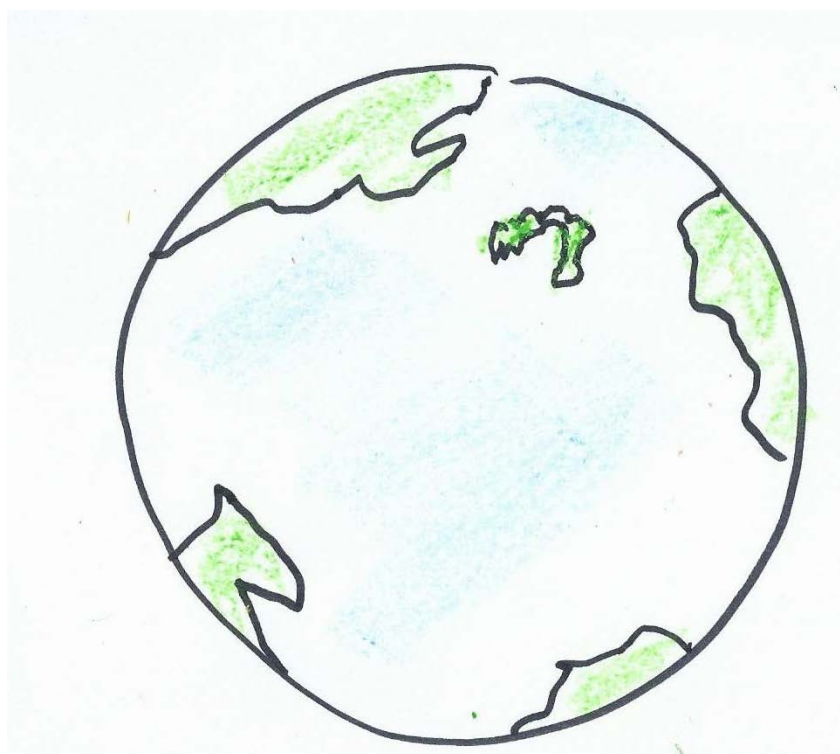
”Pygmæerne er for stærke, men hvis vi flytter Khantarillerne langt væk uden at de opdager det, kan vi komme til KROGEN uden problemer. Luk alle luger, vi dykker ned som ubåd”

Piraterne fæstnede kæden til den stærke marmor-sokkel dybt nede i undergrunden. Det gav et kæmpe ryk, så var øerne fri. Piraterne sejlede langsomt om dagen og hurtigt om natten når pygmæerne sov.

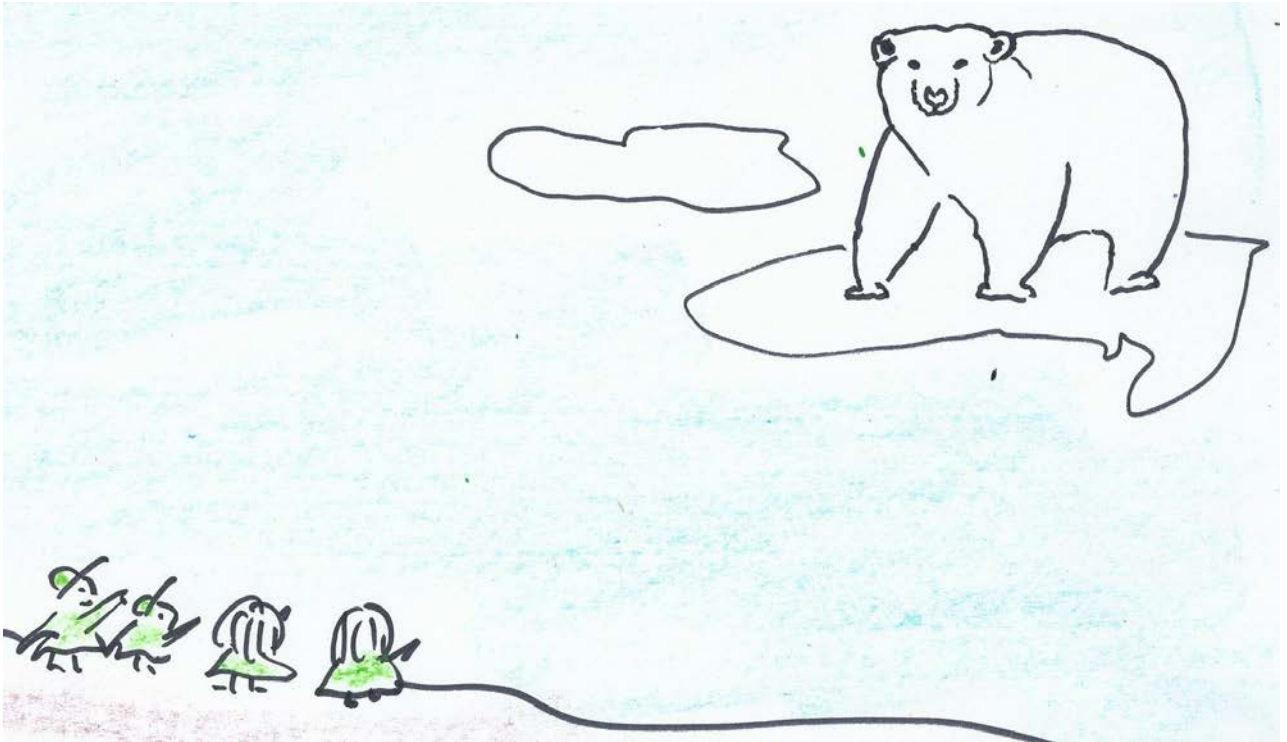

Først trak piraterne ø-gruppen mod nord

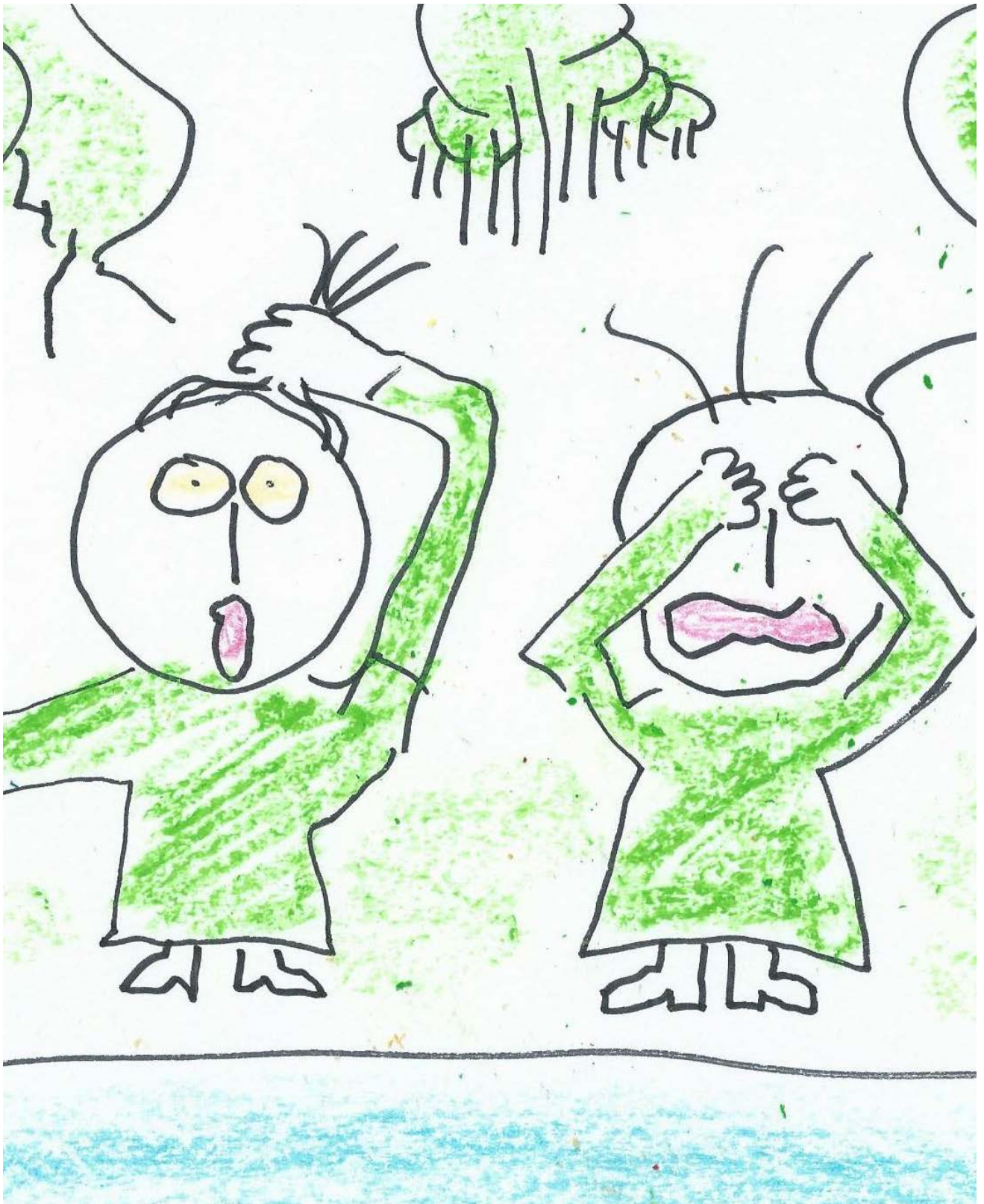
Vandet blev koldere og koldere

Næste dag var der vildt postyr på Khantarillerne. Nogle børn havde set en isbjørn på en isflage. "WHAT.. De må have drømt....Havvandet var jo aldrig under 10 grader her midt ude i oceanet."

”Men hov... Er det ikke også meget køligere i dag? Jeg fryser i hvertifælde”. Pygmæerne skyndte sig at tage varmt tøj på. Ja nogen beholdte tøjet på da de gik i seng. Dynen var ikke varm nok. Næste dag vågnede de badet i sved, da en pygmæ råbte med skinger stemme...”PAS PÅ en LØVEeeee...”

"Hvad sker der??? En Løve???... og palmetræer??? Det ligner jo Afrikas kyst???. I går var det hundekoldt. Nu står jeg badet i sved."

"Stop, stop stop,... det er bare fatamorgana,..... Jeg skal bare lige have gnedet øjnene en ekstra gang"

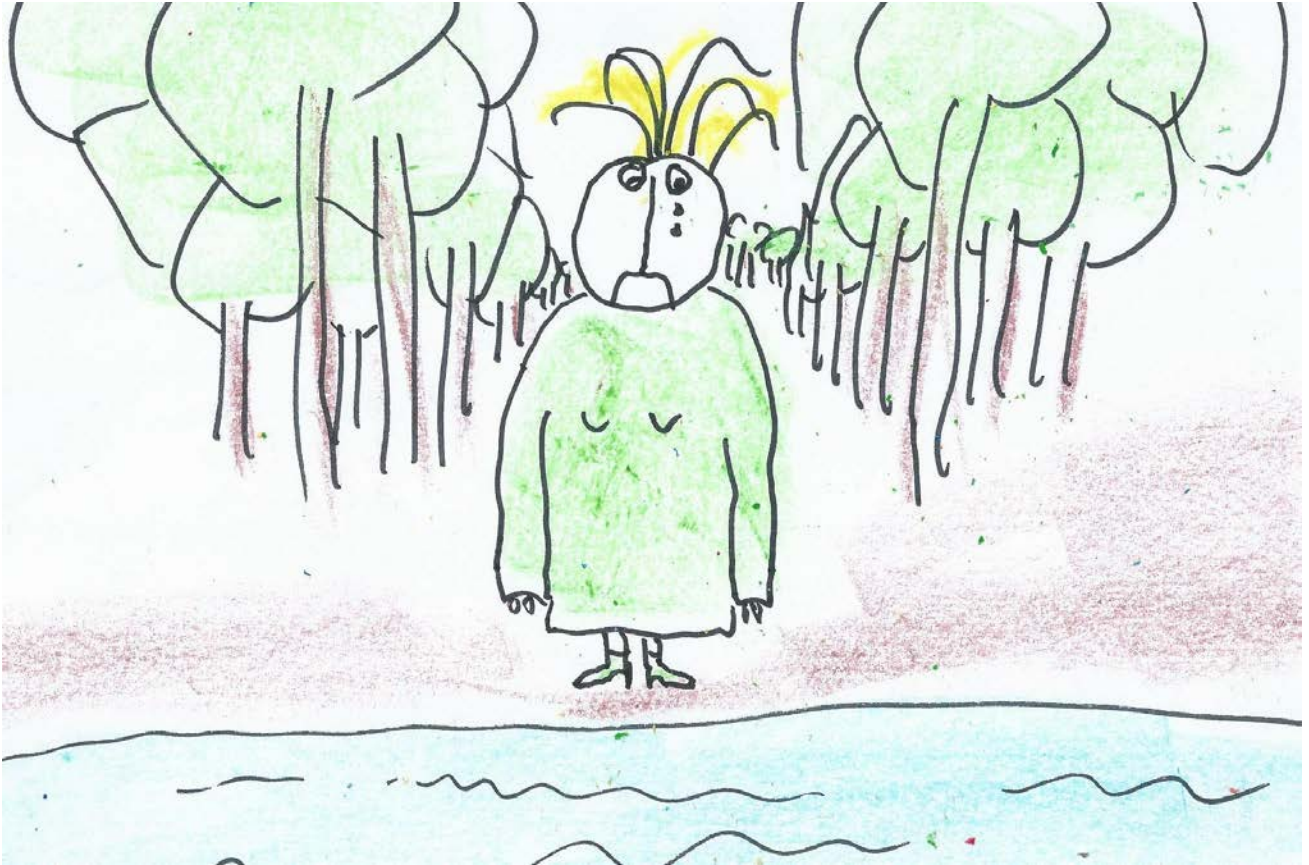

Men løven var der rigtigt nok. Den gik frem og tilbage,.. nu kunne de høre den var sur. Pludselig kom Khantarillerne så tæt på kysten at løven sprang over til pygmæ-børnene. "Løøøbbbbb...."

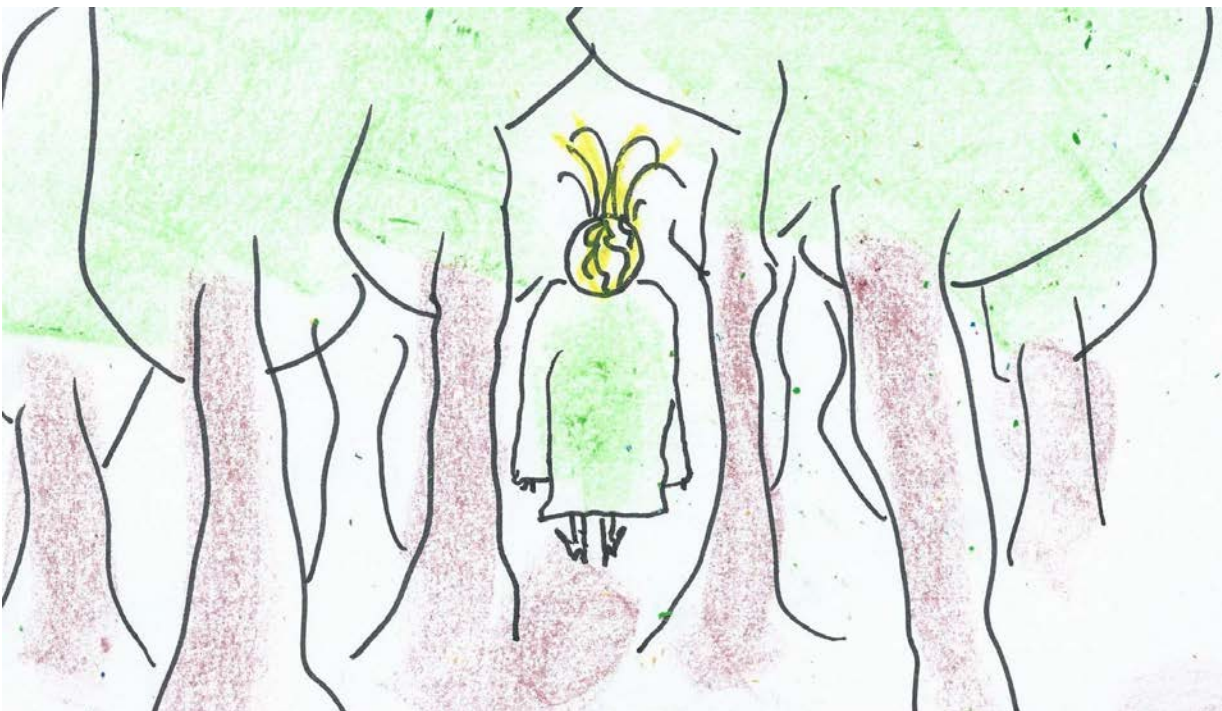

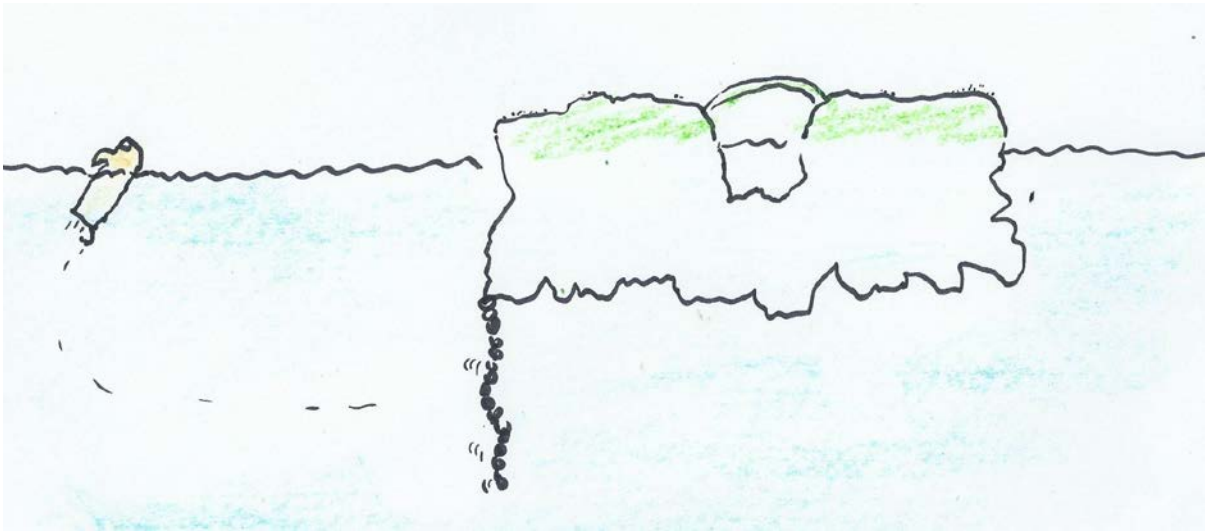
"Den er lige i hælene.... Løbbbbbbbbbbbbbb". Løven løb efter... ind i den mørke skov...

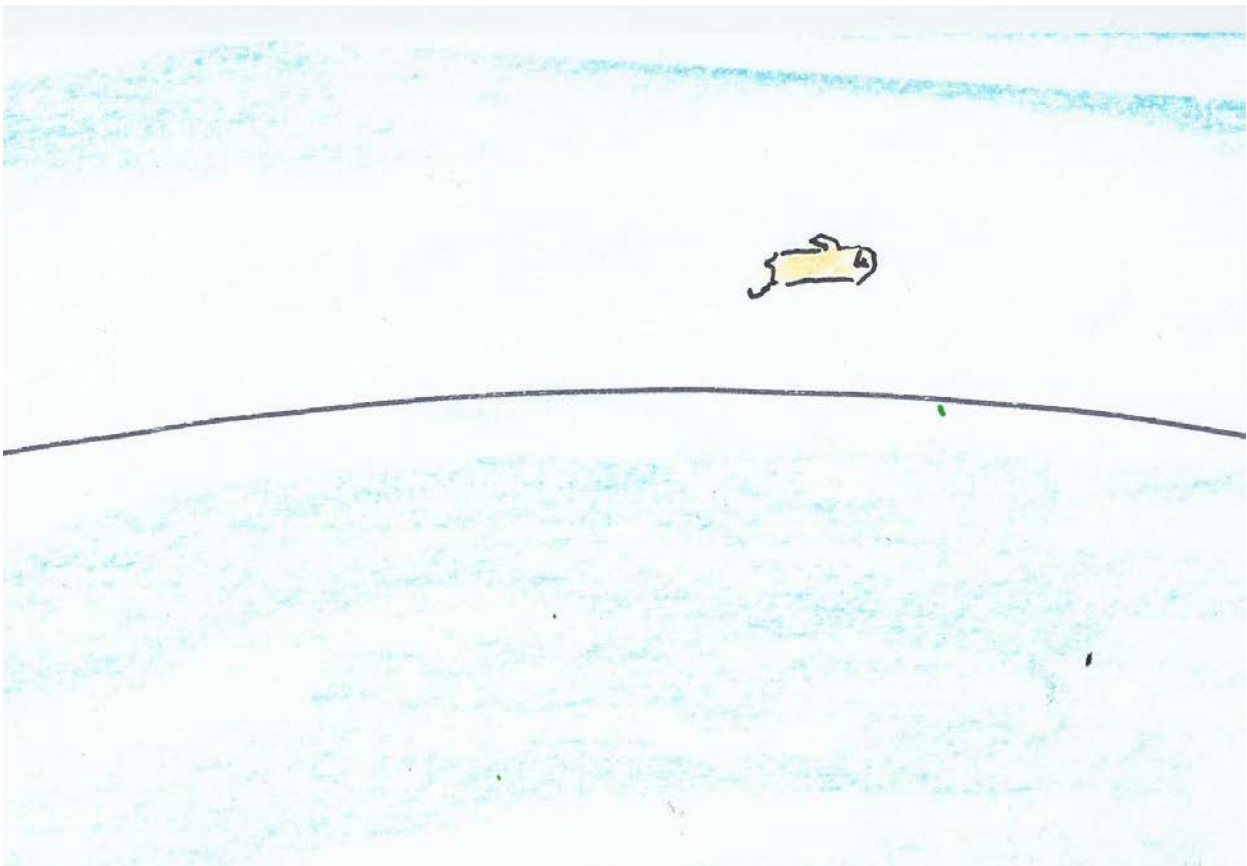

Fru Mindste-Mand havde ikke set PygMette og hendes mand i flere dage. Hun spurgte de andre pygmæer, men ingen havde set dem. Hun gik rundt nede ved stranden og spejdede men der var ingen at se. Hun græd. Så gik hun ind i skoven.

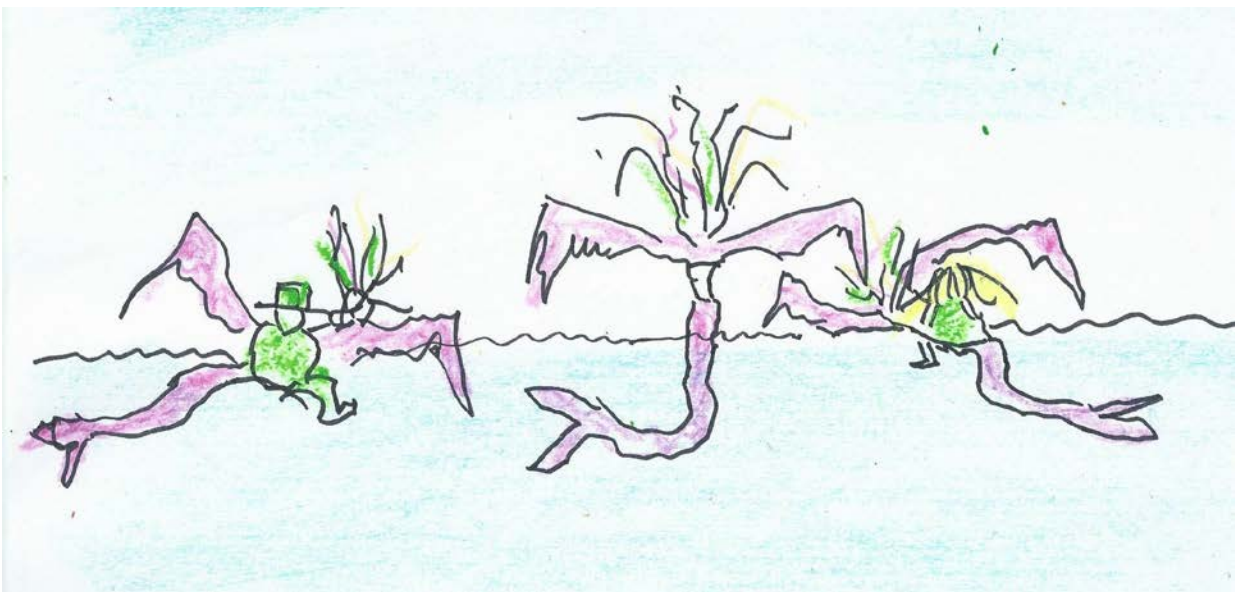
Et langt stykke ud for Afrikas kyst synes piraterne, det var på tide at efterlade Khantarillerne. Nu gik turen tilbage til det sted hvor KROGEN til Jorden befandt sig. Et sted lige midt i det kæmpe ocean omme på den anden side af Jorden.

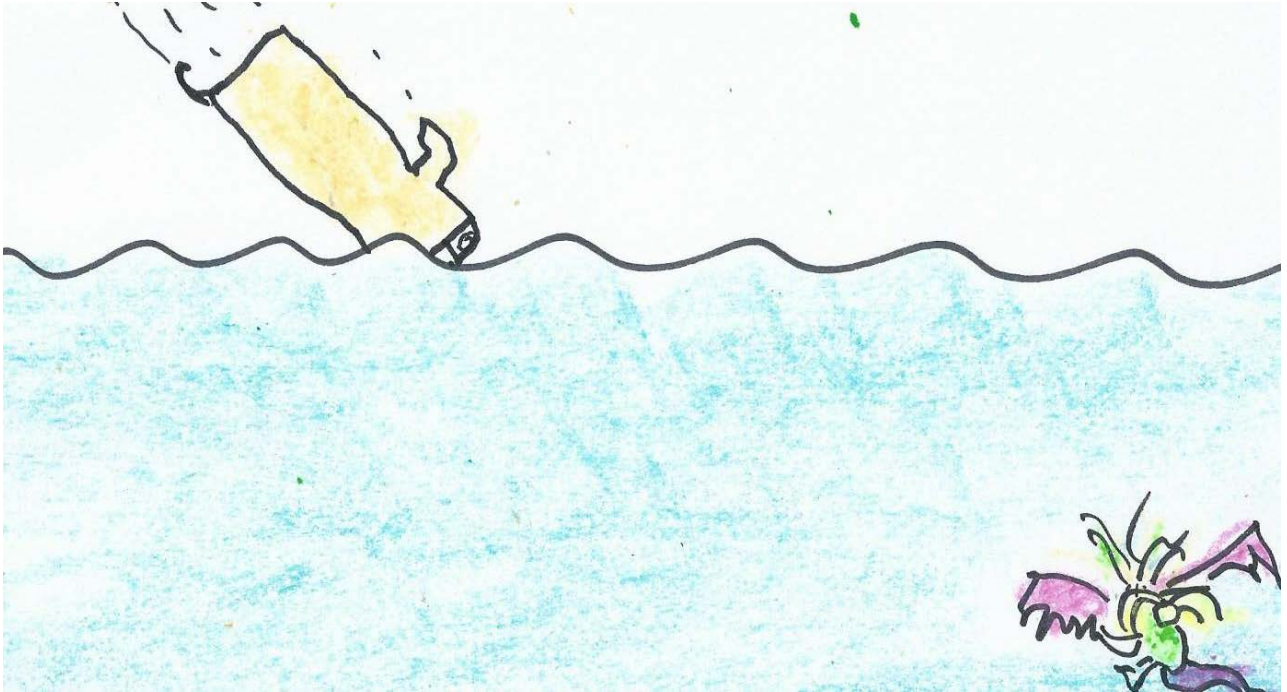

Rumpiraterne tjekkede computeren. Nu vi snart tæt på.

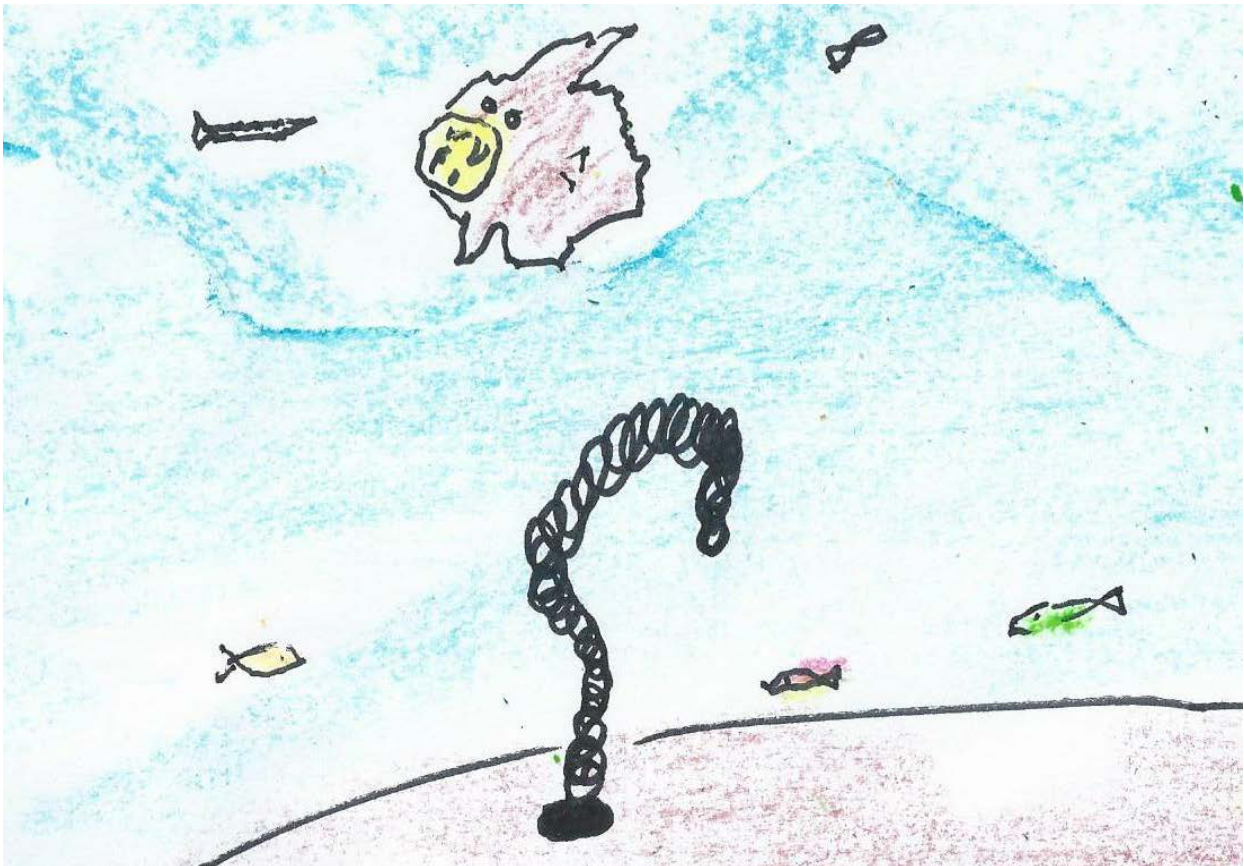

Ryggen havde det allerede meget bedre, men både PygMette, Mindste-Mand og havfruerne var trætte og sultne. De havde svømmet rundt i flere dage, de kunne ikke finde hjem. "Hvor var Khantarillerne blevet af?"

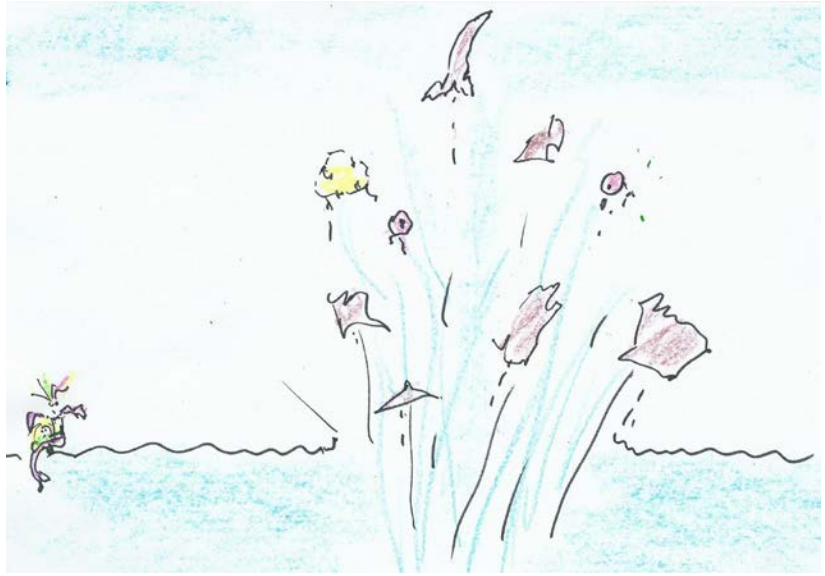
Pludselig fik de øje på Rumskibet. Rumpiraterne kom med fuld kraft ned mod havoverfladen.
"Æjj De holder ikke deres ord", råbte Mindste-Mand. "Kujoner" skreg han.
Piraterne var ligeglade. De var på vej ned mod KROGEN, 10 km under havoverfladen., Det var præcis her Klumpfiskens boede.

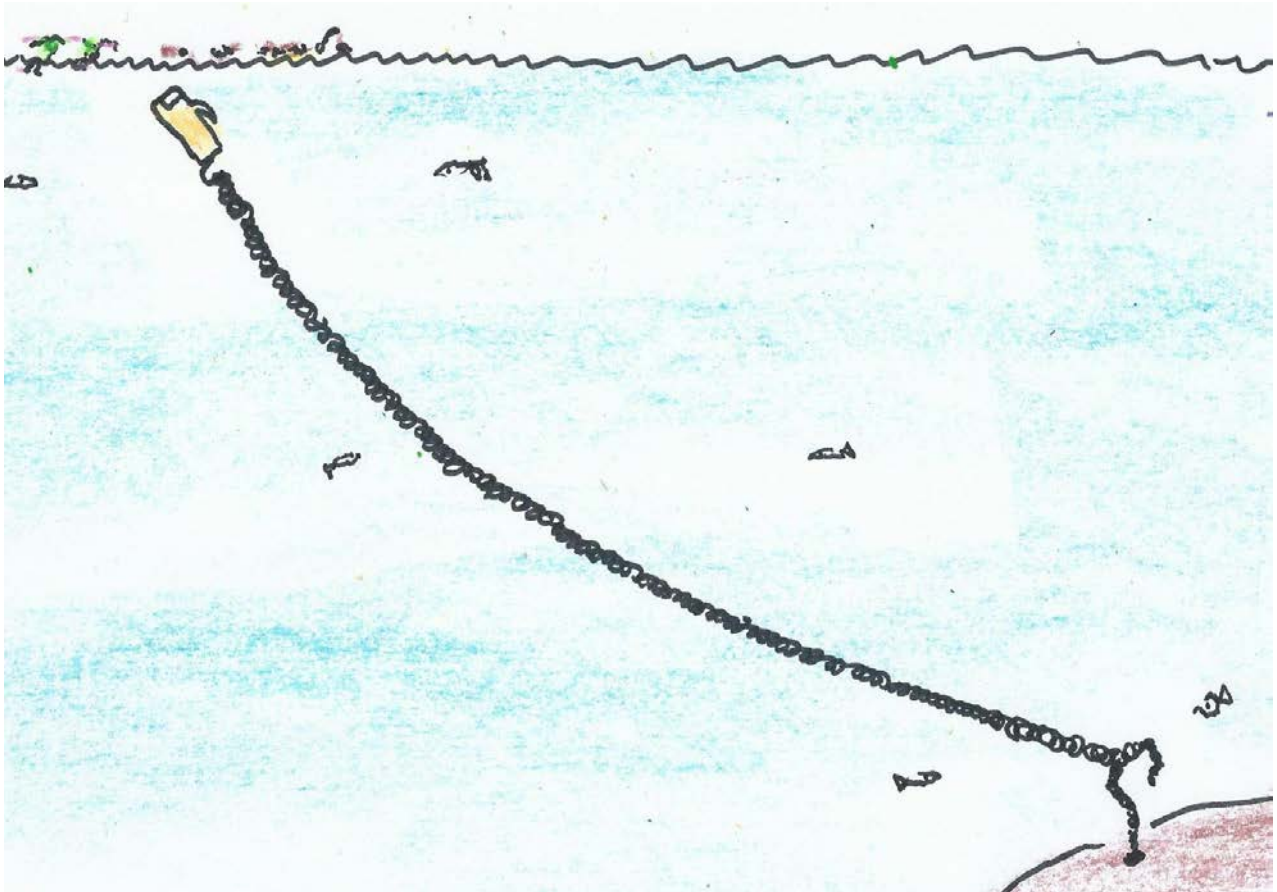
Rumpiraternes ubåd dykkede direkte ned mod Klumpfisken, der blev liggende og åbnede det kæmpestore frygtindgydende gab. Piraterne fløj lige ind i mørket.

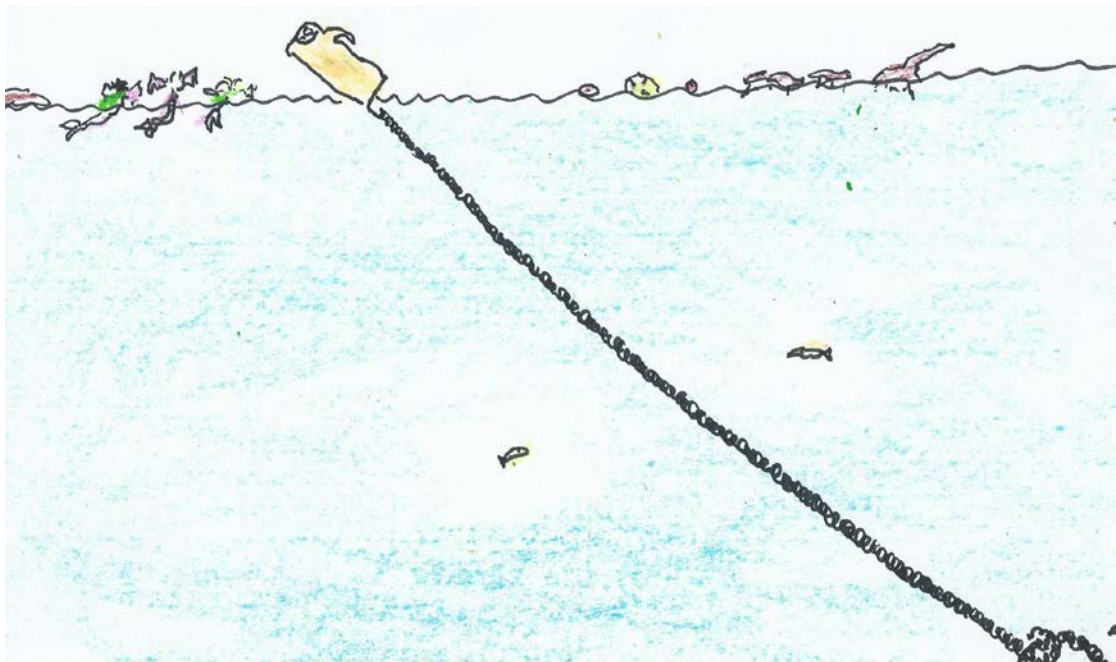

Pludselig gav det et kæmpe brag, og en tsunami af iturevne stykker fra klumpfisken stod op som et kæmpe springvand. Havfruerne kunne genkende lugten. "Nejji.. piraterne har sprængt vores gode ven, klumpfisken i luften". De græd, så tårene trillede. Uden at tænke på ryggen rejste PygMette sig op og stod på sine ben for første gang uden hjælp. "Det skal de få betalt" rasede hun

Piraterne var sluppet af med klumpfisken, og fandt hurtigt KROGEN til jorden. Ubåden steg op, lige der hvor havfruerne, PygMette og hendes far opholdt sig. Da piraterne nåede op over havoverfladen stoppede ubåden..

"Gør klar til rumfart, lad bagsmækken åbne.." råbte Nikkel-Line til matroserne
Havfruerne svømmede hen til bagsmækken. PygMette og Mindste-Mand, smuttede ind uden at blive
set. "Start kernekraft-motorene" kommanderede Ståle-Crom. "Så går turen hjemad"
En kæmpe eksplosion.... Så drøned rumskibet med planeten Jorden på slæb ud mod de yderste galakser.

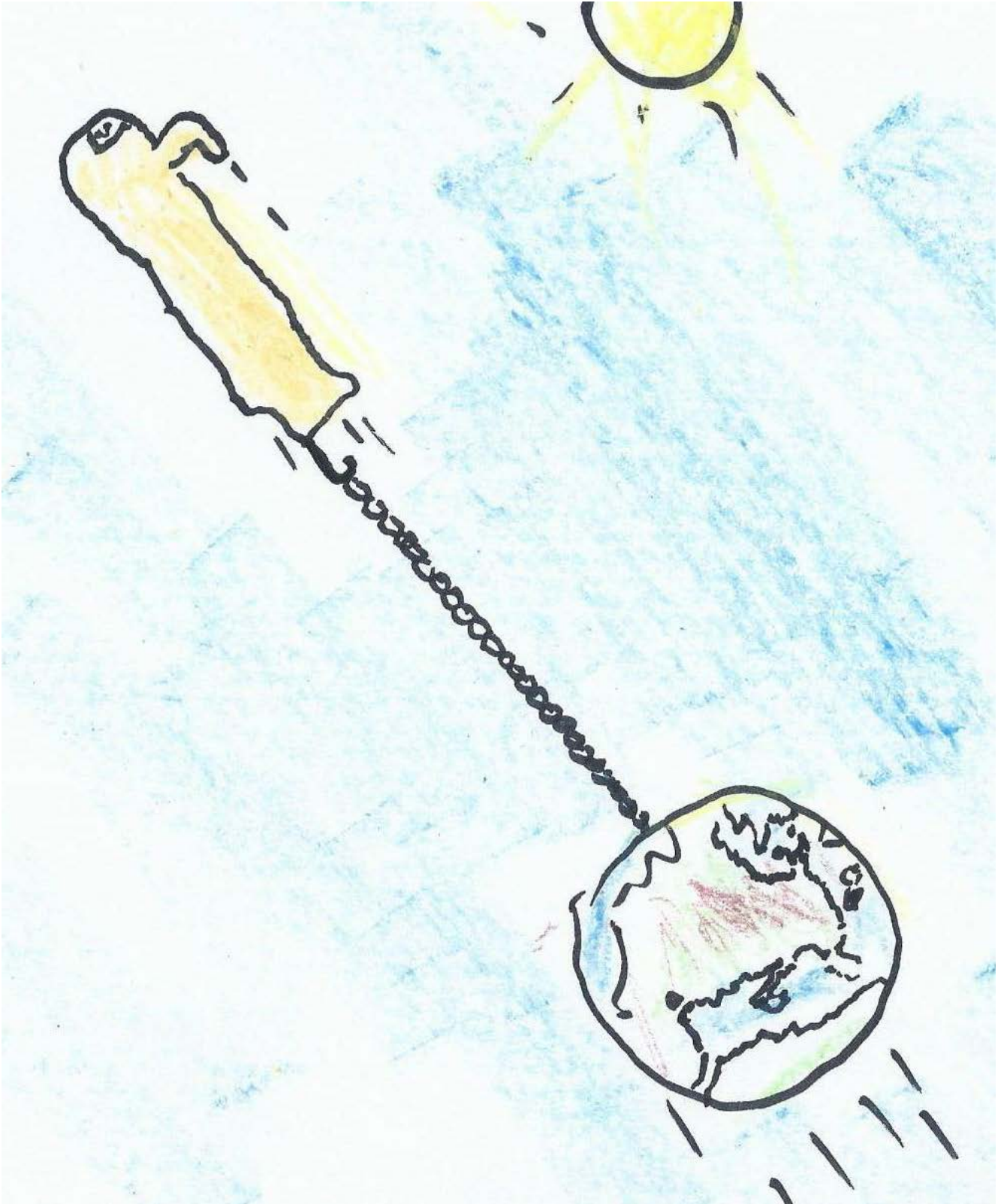
Accelerationen var så kraftig at uheldige mennesker og dyr som havde badet eller sejlet på modsatte side af jorden, blev efterladt i det tomme rum medens planeten Jorden forsvandt i stor fart...

En familie på 4, som havde været på søndagstur på deres lille sejlbåd svæver uhjælpeligt rundt.. ”Hjælp... Jorden forsvinder... Hold fast i far..” råbte moderen til lille Oscar på 4. ”Jeg kan ikke nå fars ben” peb Oscar tilbage..
”Kæden holder.. Jorden følger med,.. Fuld kraft frem” råbte Ståle-Crom oppe i rumskibet

De fløj tæt forbi solen. Temperaturen steg. "Puha sikke en varme, men vi er snart forbi denne lysende stjerne" stønnede en af styrmændene.

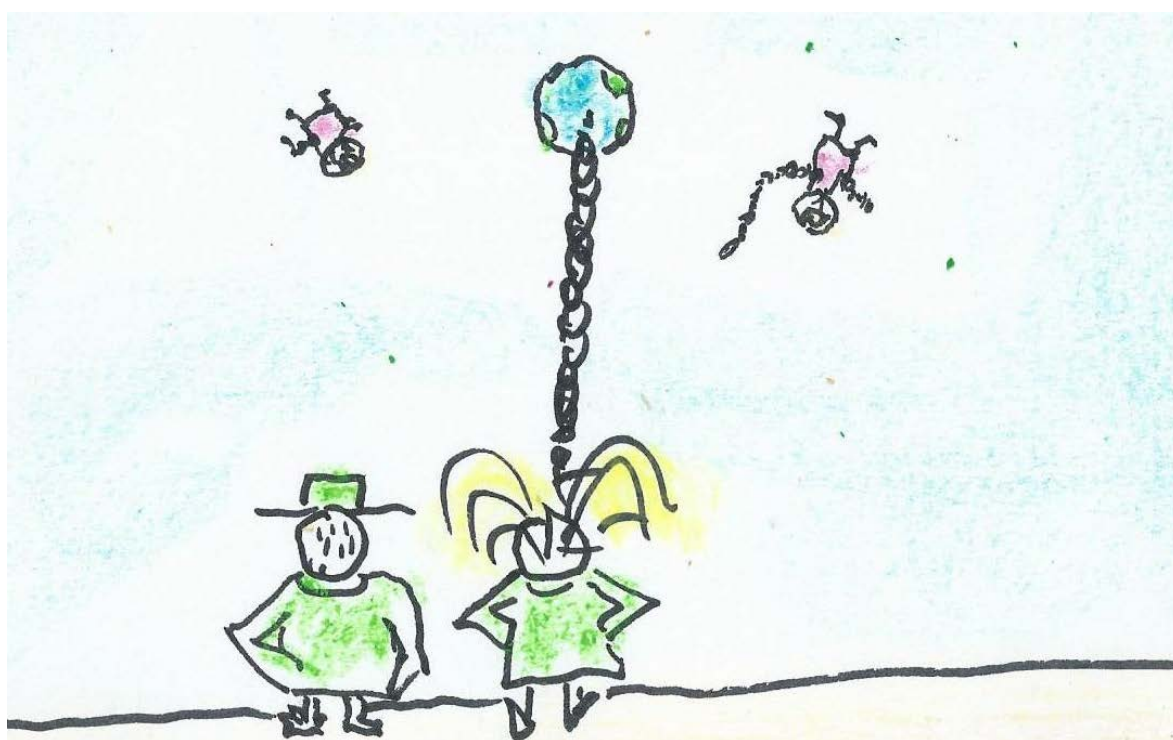
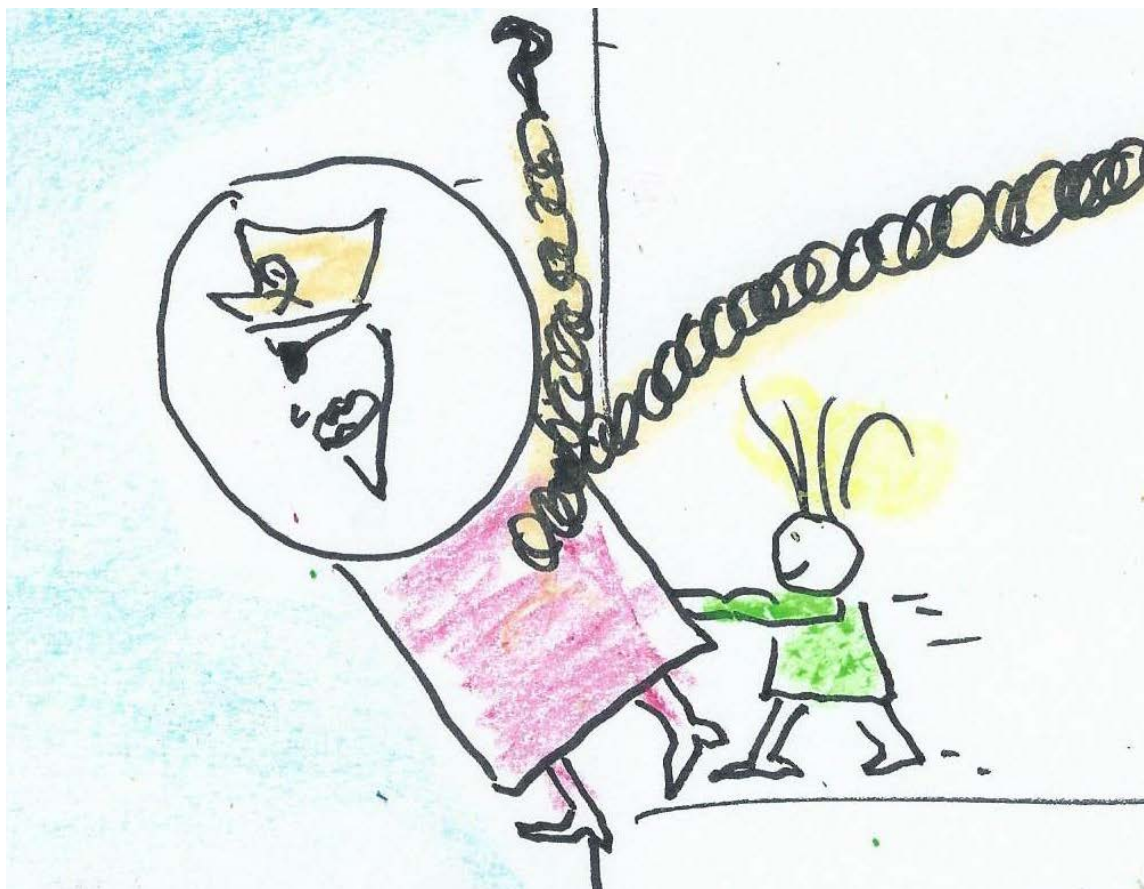
Matroserne stod ved bagklappen. De skulle holde øje med at Jorden fulgte med. PygMette og hendes far havde gemt sig bag et skab. "Vi må erobre rumskibet" hviskede hun. "Du har ret, og det er nu" hviskede hendes far tilbage. "Jeg ordner Iron-Llasso, den skurk, som prøvede at ødelægge min ryg" "Okay, så tar' jeg den anden"

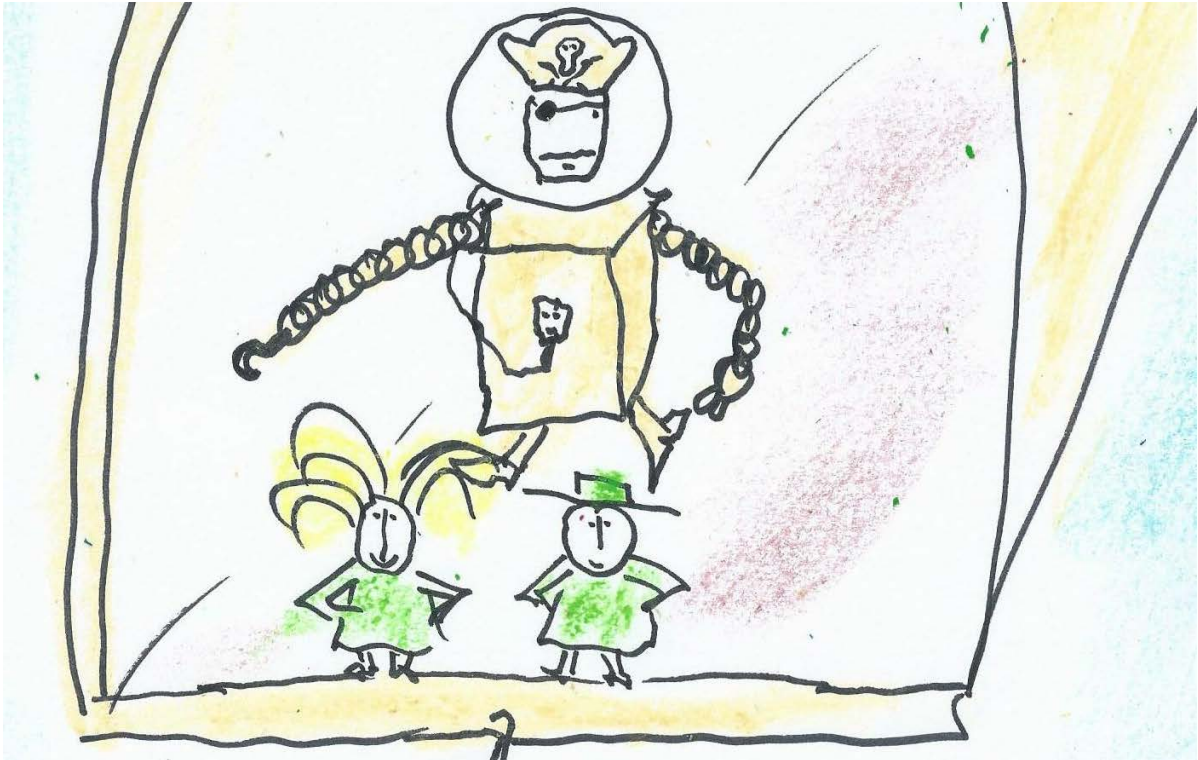

PygMette gjorde tegn til hendes far. Så listede de begge frem, helt lydløst...

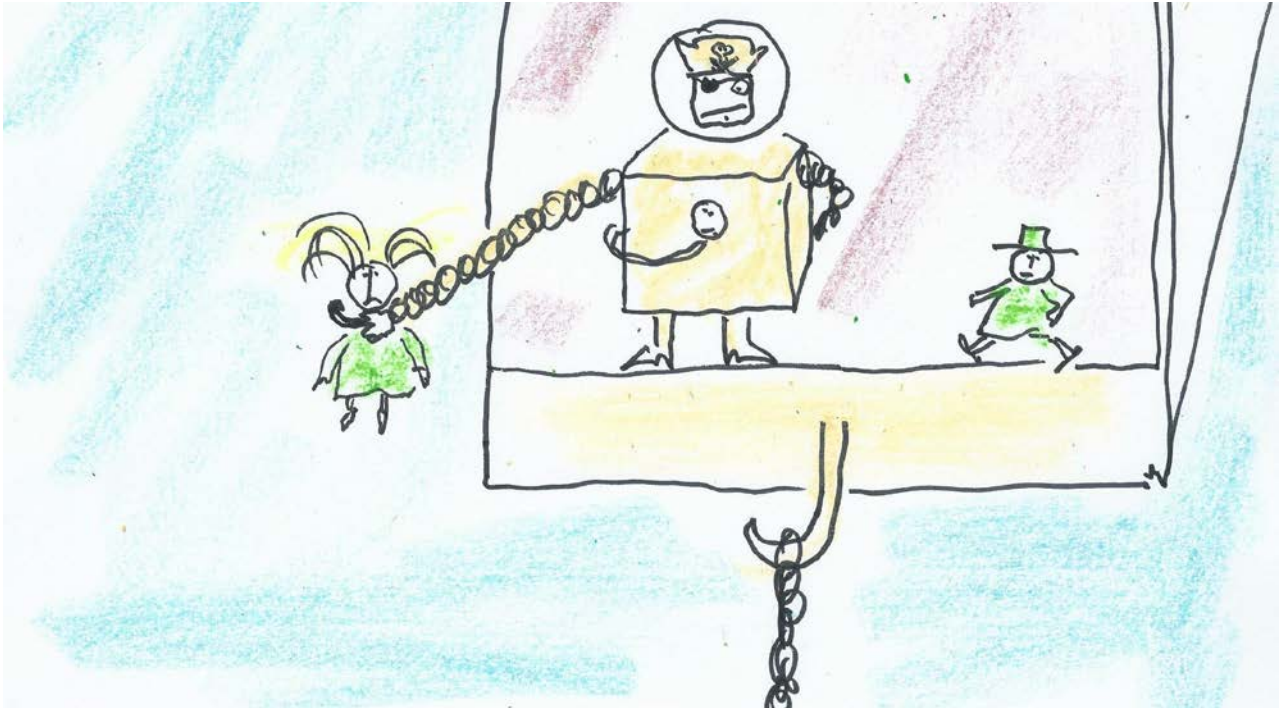
og skubbede de 2 matroser ud af bagsmækken."Hjælp" skreg de. Men de forsvandt hurtigt. "Dør de, far?"
"Øhhh, det har vi ikke tid til at tænke på"

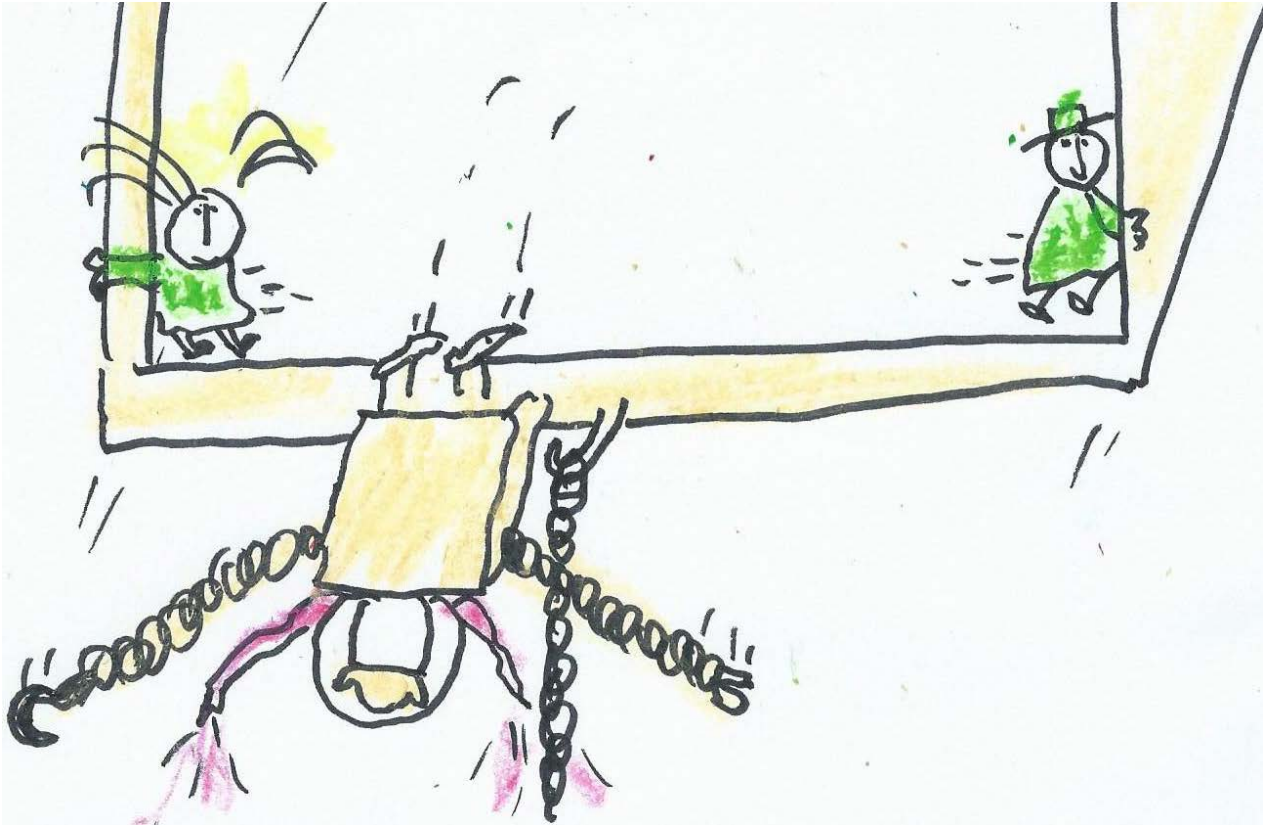
Medens PygMette alligevel stod og tænkte på om hun havde sendt en mand i døden, kom kaptajnen snigende bagfra. Han sparkede til Mindste-Mand som heldigvis havde stærke fødder, og tog kvælertag på pigen. "Hjælp, jeg dør, jeg døøøør....far hjæææælp"

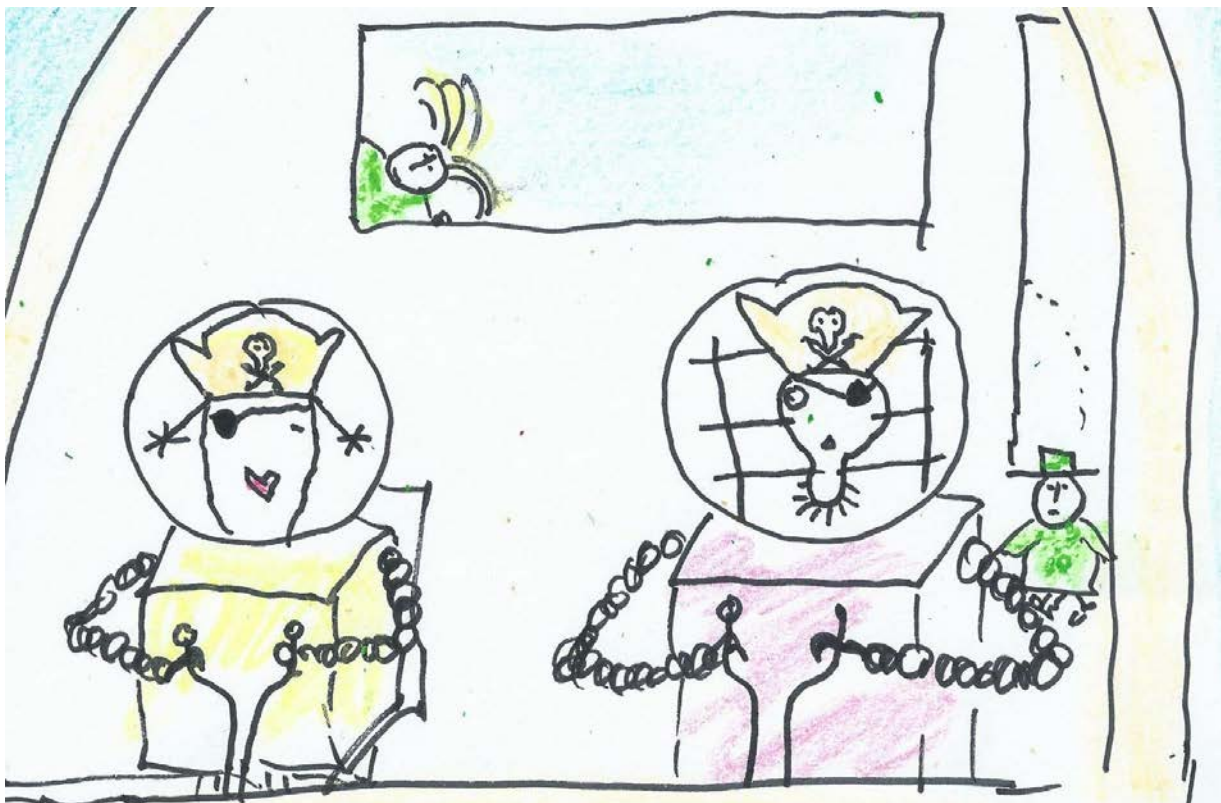

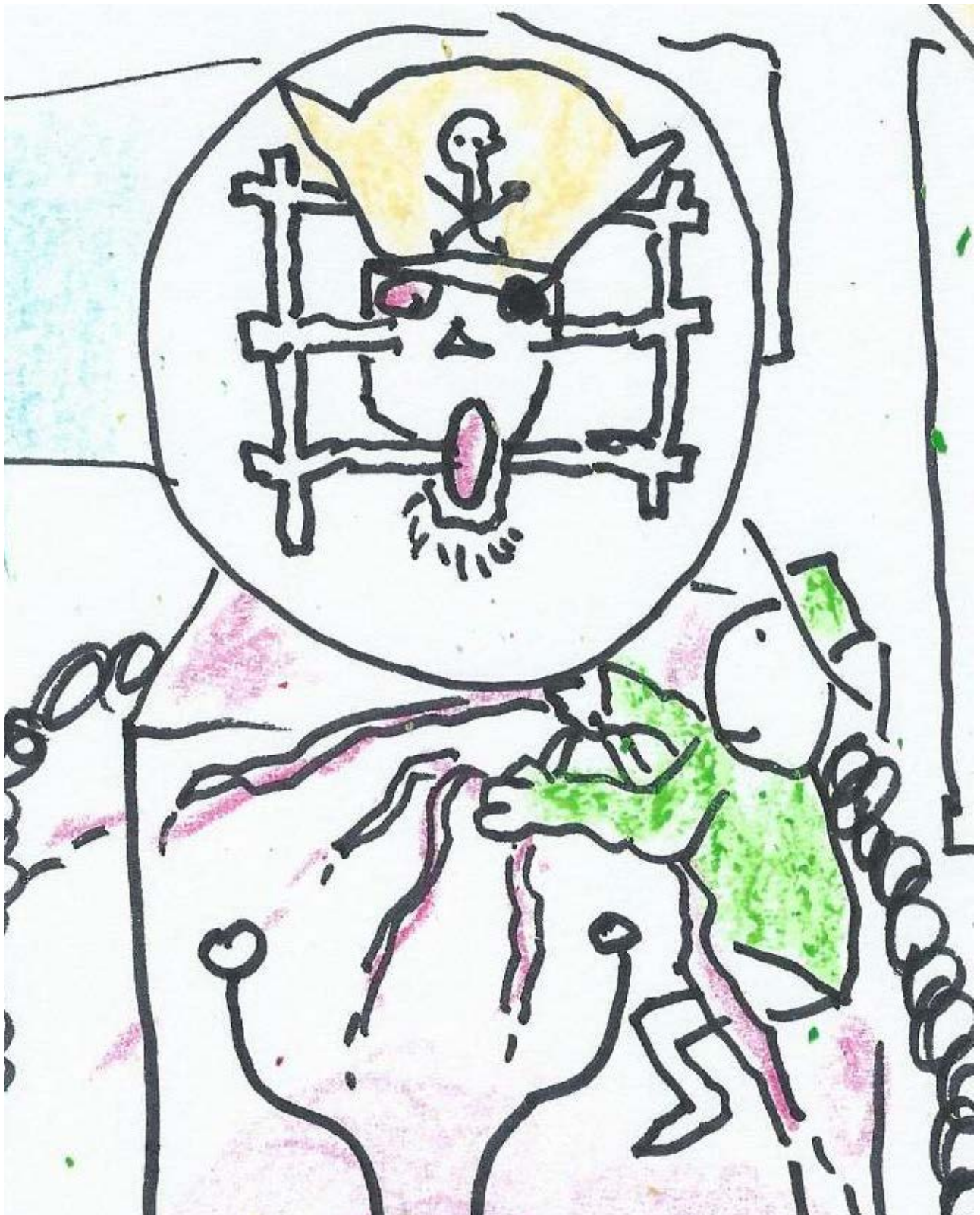
Ståle-Crom skulle lige til at kaste PygMette ud i intetheden.. så angreb farmand... Han gik direkte efter struben. Men Kaptajnen havde lært fra sidst de mødtes. Han beskyttede sig med sin kæmpe klo. Mindste-Mand hev i stedet stikket ud. Ståle-Crom's arme blev hurtigt slappe,... især da han også fik revet 2 ledninger over ved struben. "Avvvv" skreg han.

Kaptajnen dinglede, besvimedede og faldt forover, ud af rumskibet. PygMette nåede i sidste øjeblik ind i rumskibet og holdt fast. Hun hostede. Kvælertaget gjorde at hun næsten ikke kunne få luft; ”Søde farmand, ...du er altså Verdens Stærkeste Mand, ...tak fordi du reddede mit liv” ”Nu gælder det styrmændene... efter mig” hviskede verdens stærkeste mand.

Uden at blive set hoppede han op til struben og rev ledningerne over. ”Av skreg Uran-X, så hele rumskibet rystede. PygMette angreb 1. styrmanden og gjorde det samme..

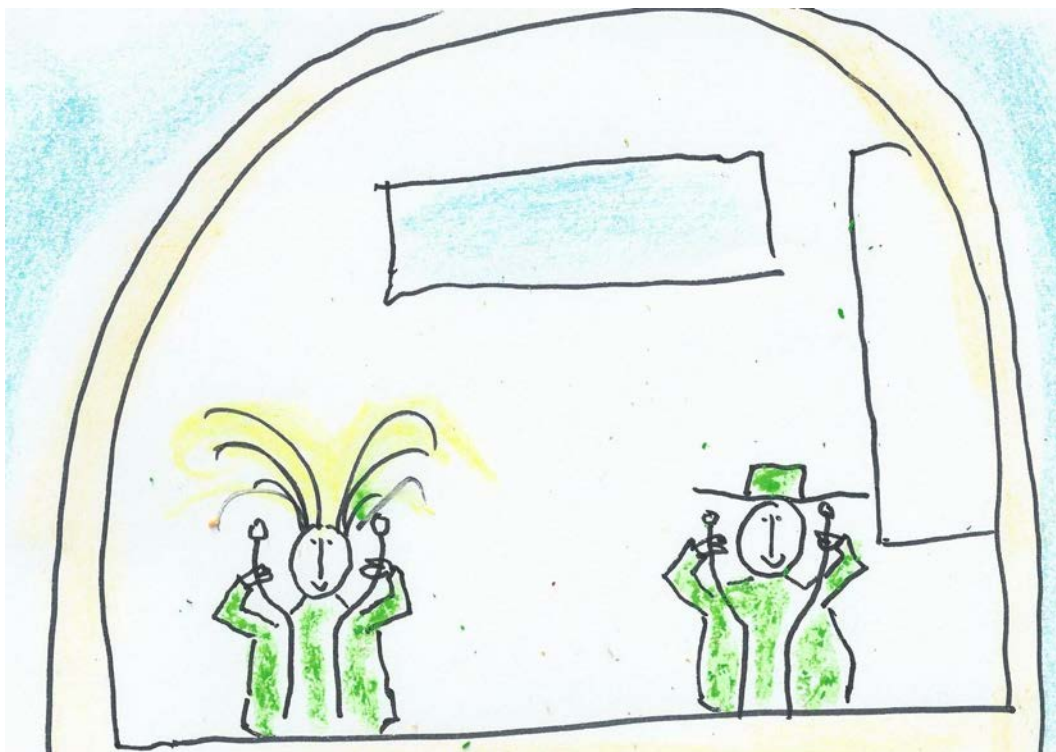

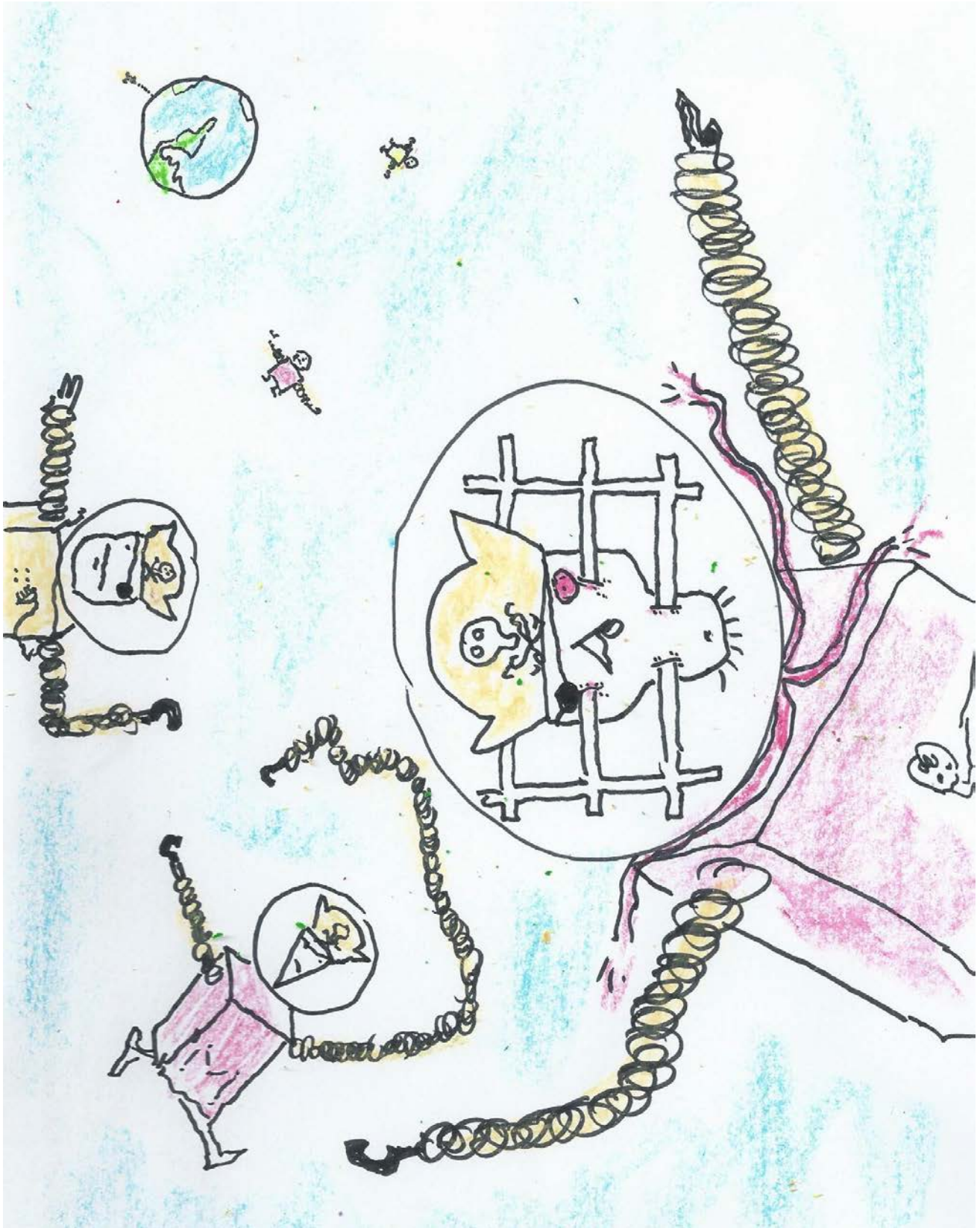
"Avvv" skreg Nikkel-Line. Hun ville kvæle lille-pigen men hendes metal-arme hang slapt ned.
"Ståle Crom hjælp" skreg de. "Kaptajnen er gået ud af bagklappen" svarede PygMette. Som 2 zombier rejste styrmændene sig fra sæderne og gik bagud, ud mod bagklappen.

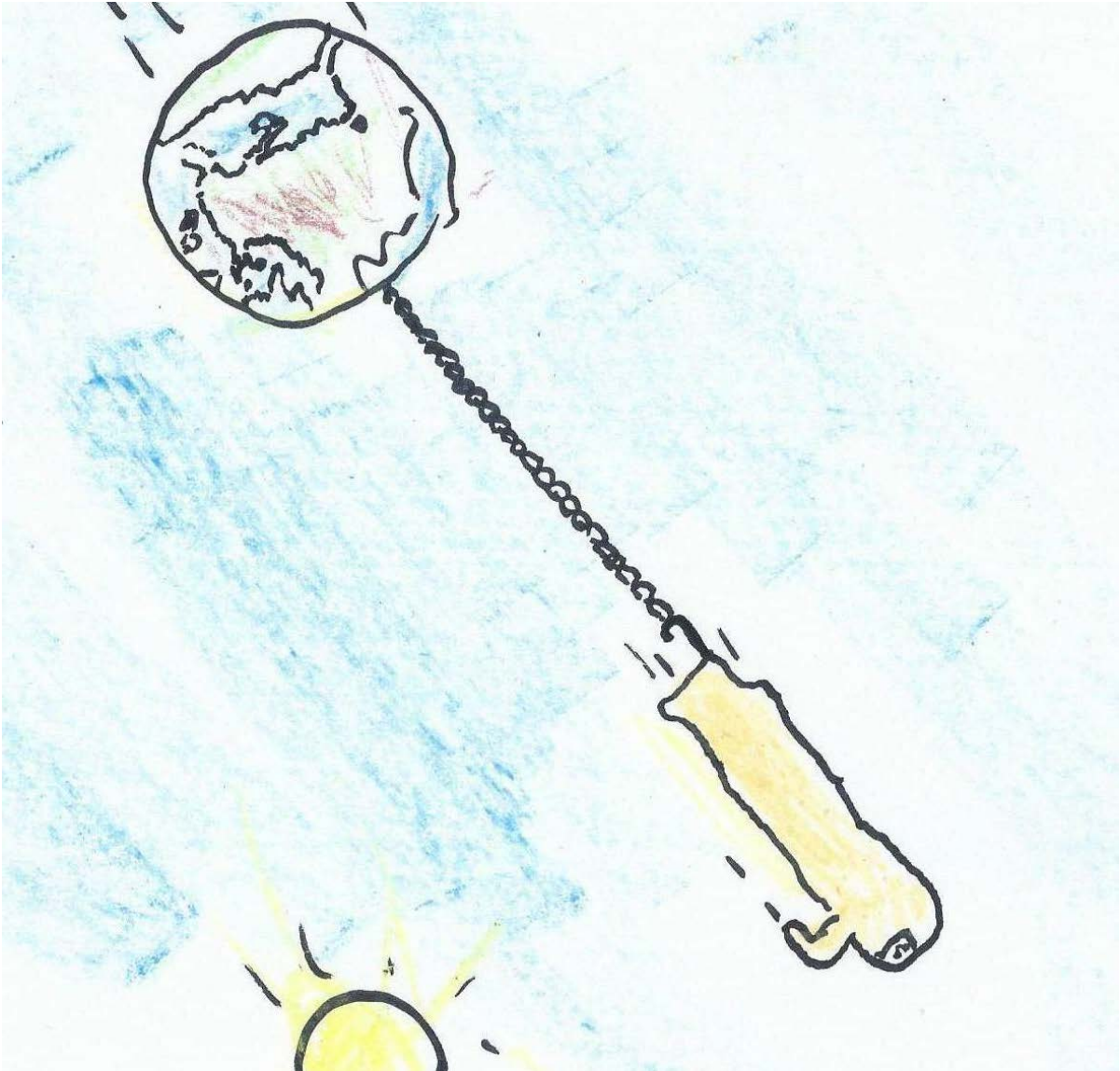
Styrmændene havde mistet meget metal-blod, De var ikke ved deres fulde 5."Vent på os..." skreg de i kor og faldt ud i rummet.

"Yes" råbte de 2 seje pygmæer. "Men hvordan får vi Jorden tilbage på plads, far???...Vi må gøre et forsøg,...Kom vi overtager styringen .."

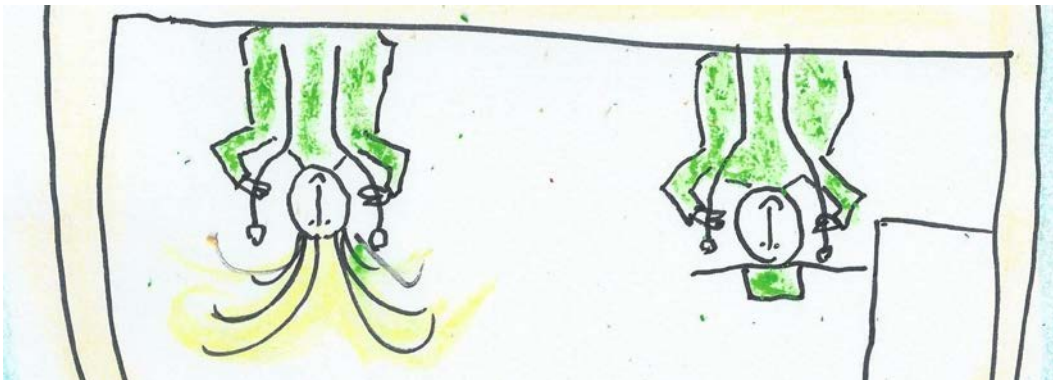

"Hjælp..Kom og hjælp" skreg rumpiraterne af fuld hals, medens de dinglede rundt i universet. For at undgå at møde fjenderne på vej tilbage ville far og datter flyve en lille omvej. Så rykkede de i styrpindene.

"Der er solen, men jeg er ikke sikker på at det er den rette vej tilbage, far"

"Næ, jeg er også lidt forvirret over hvad der er op og ned... Hov jeg kan se et eller andet til højre...
Lad os dreje rumskibet..."

"Wowww det er havfruerne... Sænk farten... Måske kan de vise vej?
Havfruerne gjorde tegn til at jordboerne skulle følge efter... "Denne vej.."

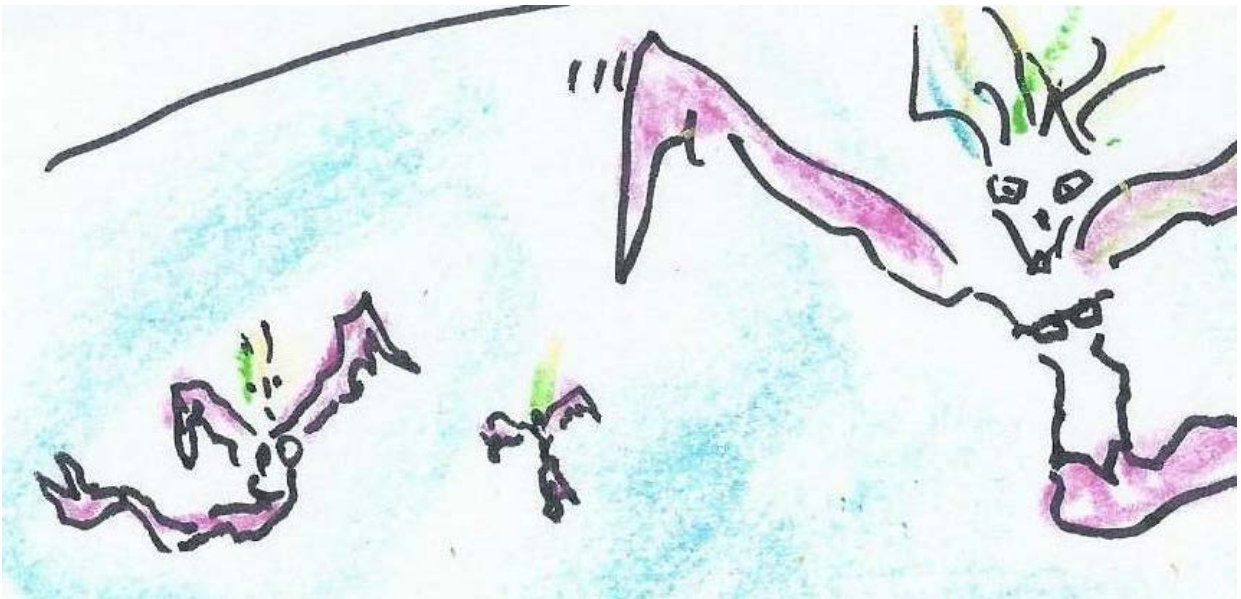
På vej tilbage fik havfruerne øje på familien på 4, som stadig svævede hjælpeløst rundt i rummet. Oscar, den lille dreng på 4, havde mistet stemmen af skræk over at se hele hans verden forsvinde, men nu kunne han skimte Jorden igen. I fuld fart fløj de tilbage til deres hjemegn, medens rumskibet stadig drønedede deruda'.

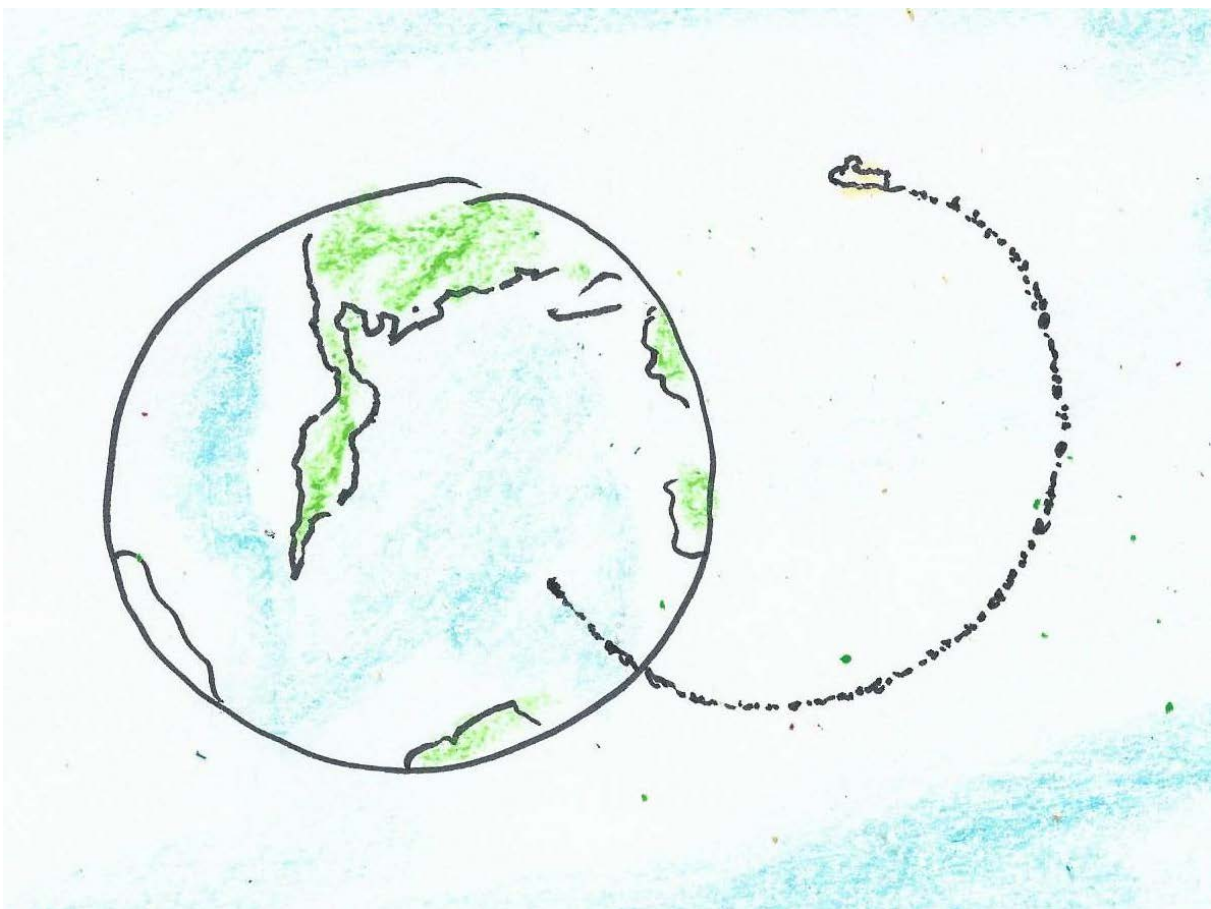

Skibe og oceaner af vand var for besværligt at finde og bringe tilbage til Jorden, men alle mennesker og alle de store dyr og fisk fik en hjælpende hånd af de fantastiske havfruer.

Pludselig dukkede de igen op foran styrmændene. De baskede helt vildt med vingerne. PygMette prøvede at forstå fagterne. "Brems rumskibet... Vi er fremme.... Det er lige her Jorden skal svæve i rummet". Kæden blev mere og mere slap. De fløj rundt om kloden og ledte efter Khantarillerne....

De fandt ø-gruppen ud fra Afrikas kyst. ”Vi skal nok hjælpe med at skubbe ø-gruppen tilbage på rette plads” sagde havfruerne. Da de 2 styrmænd steg ud af rumskibet blev de mødt af en masse pygmæer som klappede og hujede af de superseje helte. ”I har reddet vores liv. Vi var tæt på at fryse ihjel og blive stegt af solen.... Længe leve PygMette, hendes far og de fantastiske havfruer... HURRAaaa”
”Dr. Däne har reddet min ryg, han skal også have en hånd”, råbte lille-pigen.

Hun løb hen og tog doktoren i hånden. Alle pygmæerne klappede og dansede af glæde... men hov der manglede en...

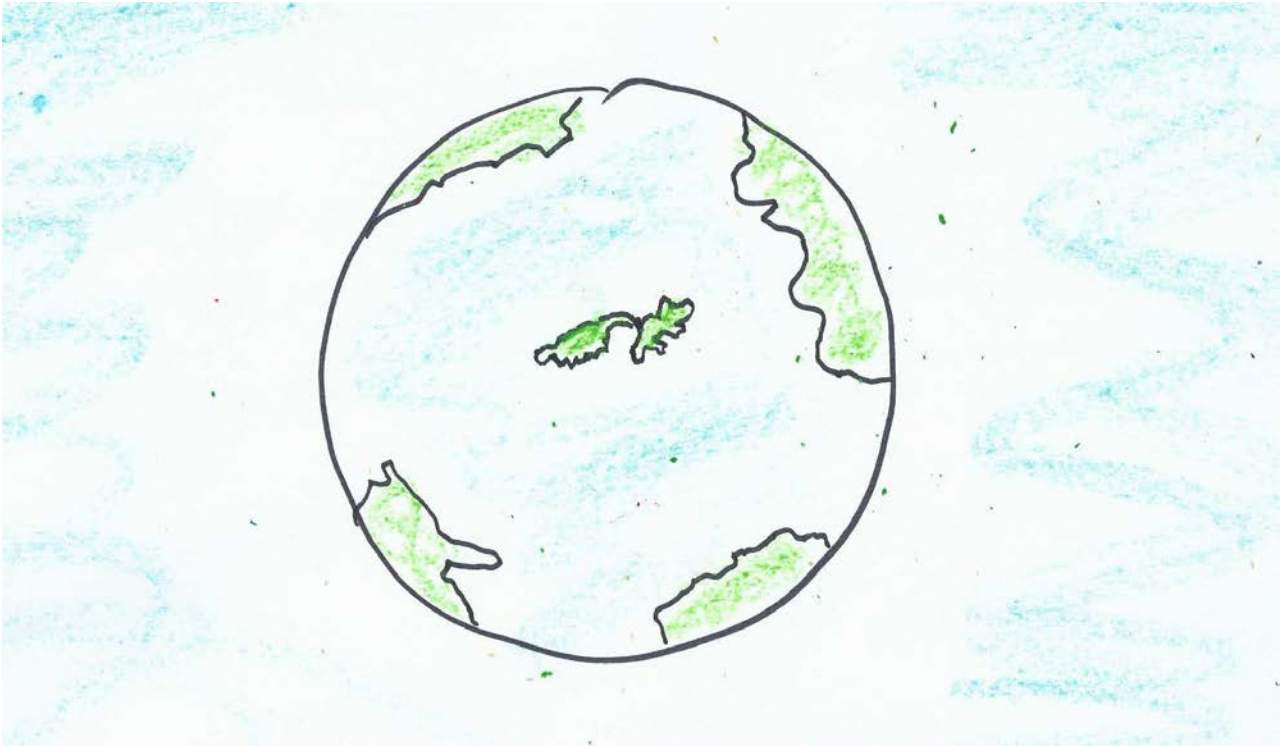
"Hvor er mor?" "Er der nogen der har set min kone?" Et ældre ægtepar svarede. "Øhh ja vi så hun ledte efter jer på stranden. Hun var helt knust over ikke at kunne finde jer nogen steder. Det sidste vi så til hende var at hun gik ind i skoven derovre... Hele byen var inde at lede, men vi kunne ikke finde hende og pludselig fik vi andet at tænke på, da Jorden blev stjålet... sååå"

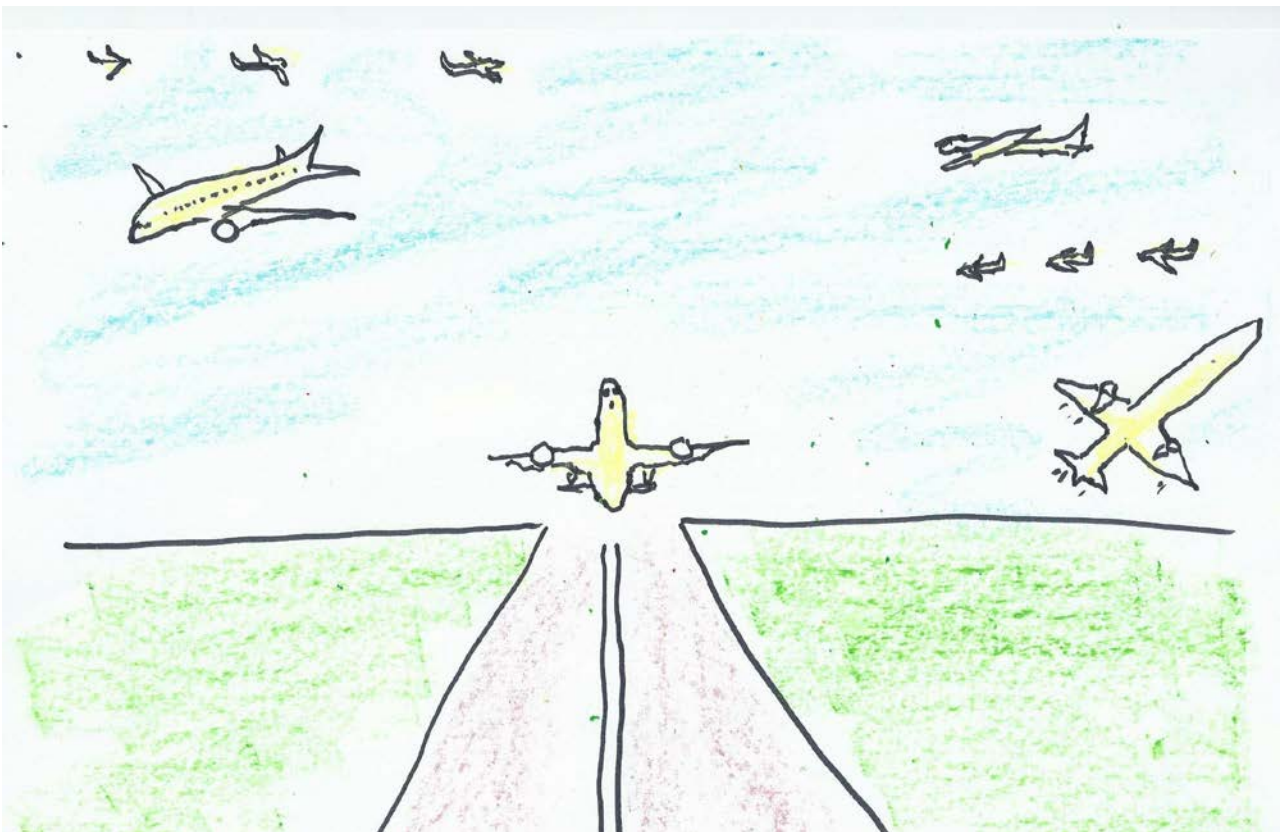

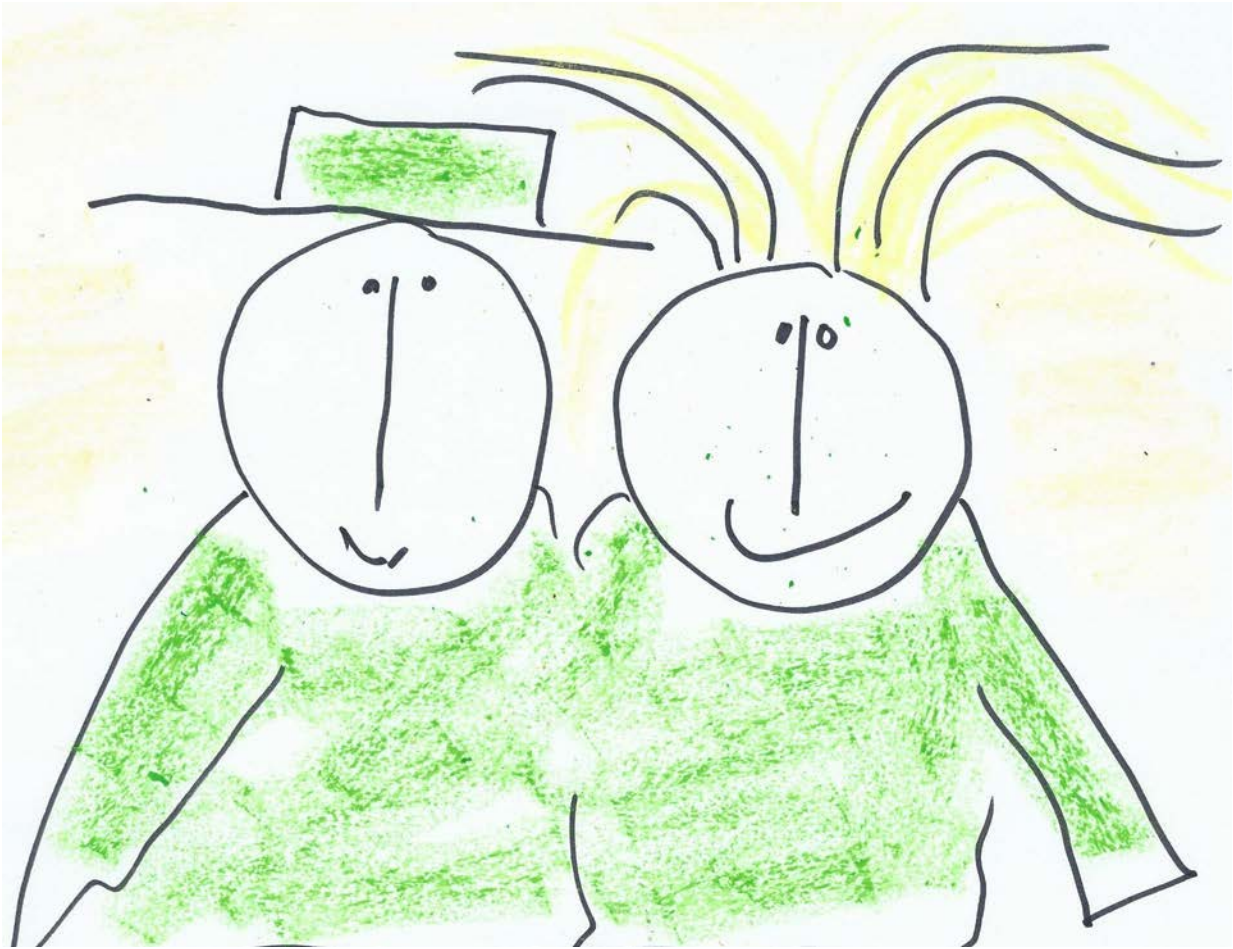
Der blev straks rejst et mindesmærke. PygMette græd; "Uuuu, jeg savner min mor..... og min mor fik heller ikke set jeg kan gå uden krykker..... Tror du hun frøs ihjel??..., eller fik for høj feber da vi fløj tæt forbi solen, far??"

"Jeg ved det ikke.....Jeg håber stadig hun pludselig dukker op en dag...men...."

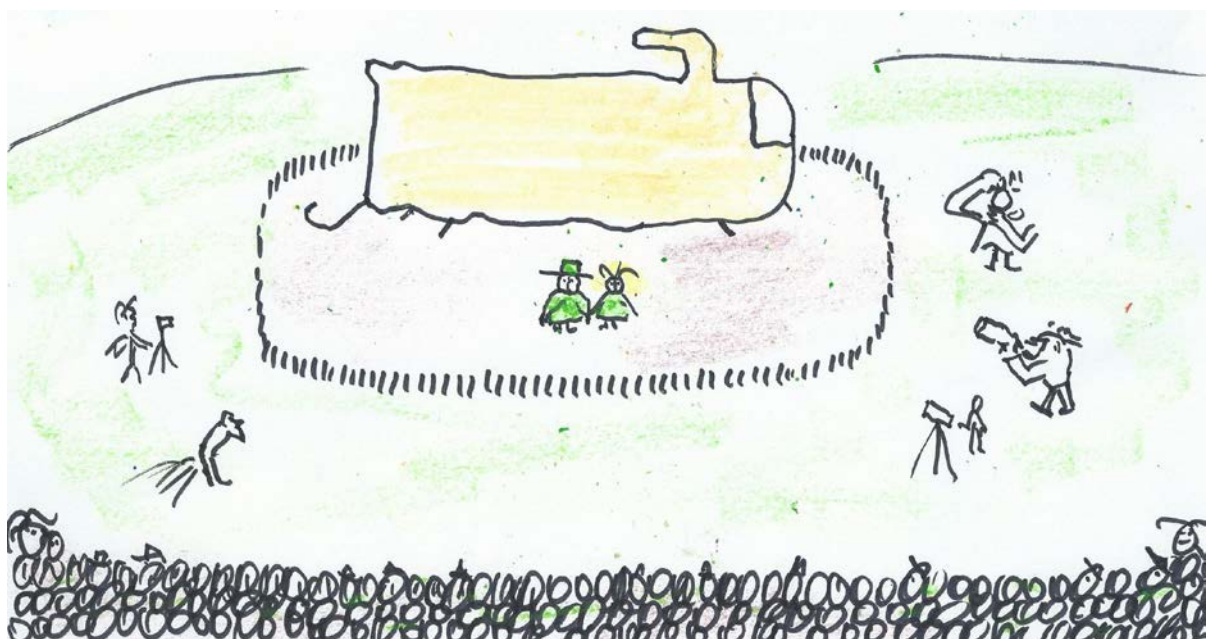

Jorden var nu kommet tilbage på sin gamle plads i solsystemet. men verdenshavene var faldet 1 meter, så Khantarillerne var blevet lidt større. På den nye jord anlagde pygmæerne en kæmpe lufthavn. Regeringschefer og turister fra hele verden landene hvert minut. De ville takke for at de stadig var i live.

Alle fotograferne ville gerne have PygMette og hendes far til at stå foran rumskibet og smile. De første billeder blev dårlige, men så var der en fotograf der slog en kæmpe prut. Endelig kom der et godt billede, som kom på forsiden af alverdens aviser. "PYGMÆER REDDER VERDEN" Stod der.

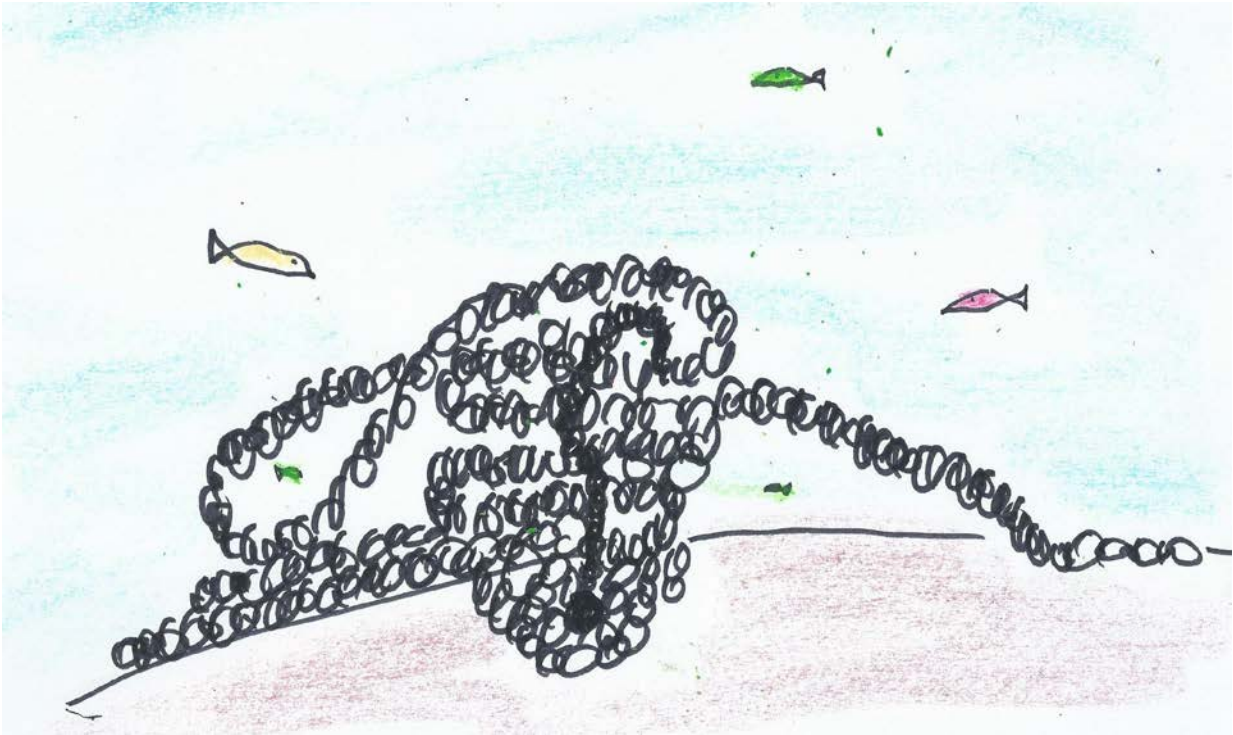

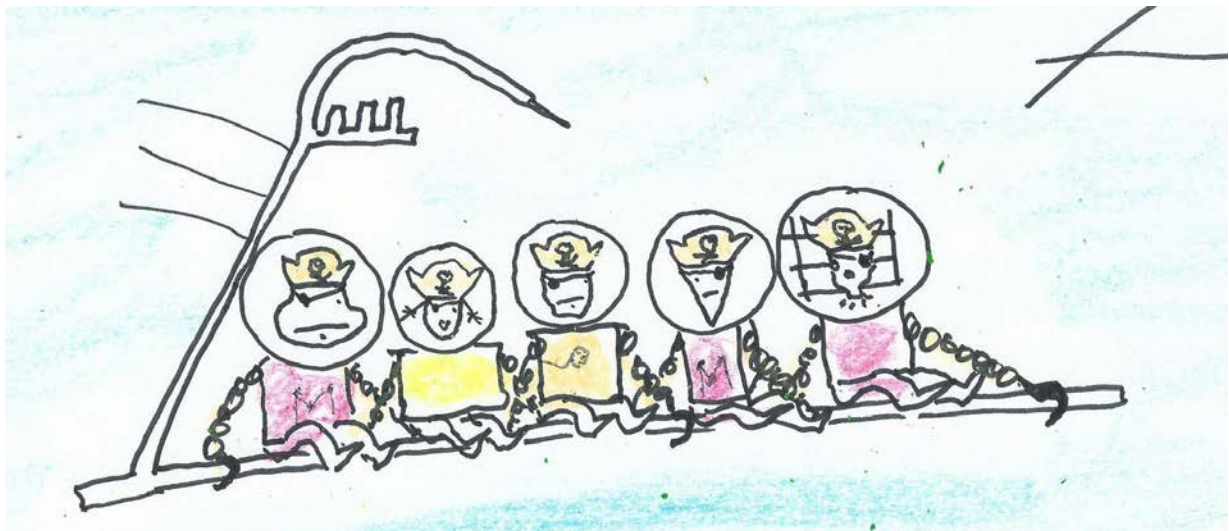
De smukke og modige havfruer fik fotografene ikke at se. De gemte sig ude i havet... Nogle journalister undlod helt at omtale dem i avisen.

Hver dag efter den store hyldest og fotosceance gik Mindste-Mand & PygMette ned til mindesmærket og bagefter op på den høje bro for at se solnedgangen ved Khantarillerne. Idag blev PygMette lidt bange, hun synes solen så større ud. "Bare rolig" sagde hendes far. "Solens afstand til Jorden lige nu, er præcis den rigtige afstand". PygMette fik pludselig lyst til at lege på legepladsen med de andre børn. "Det for sent nu, men i morgen er det en rigtig god ide" svarede hendes far

Han kikkede ned fra broen. Lige under ham, på det dybeste hav ligger den kæmpestore kæde viklet rundt om KROGEN til Jorden. PygMette kikkede op. Et eller andet sted deroppe sidder rumpiraterne på et stykke rumskrot og håber på bedre tider....Det er næsten synd for dem, men også kun næsten....

Snip-snap-snude, så er rum-eventyret ude....

SLUT